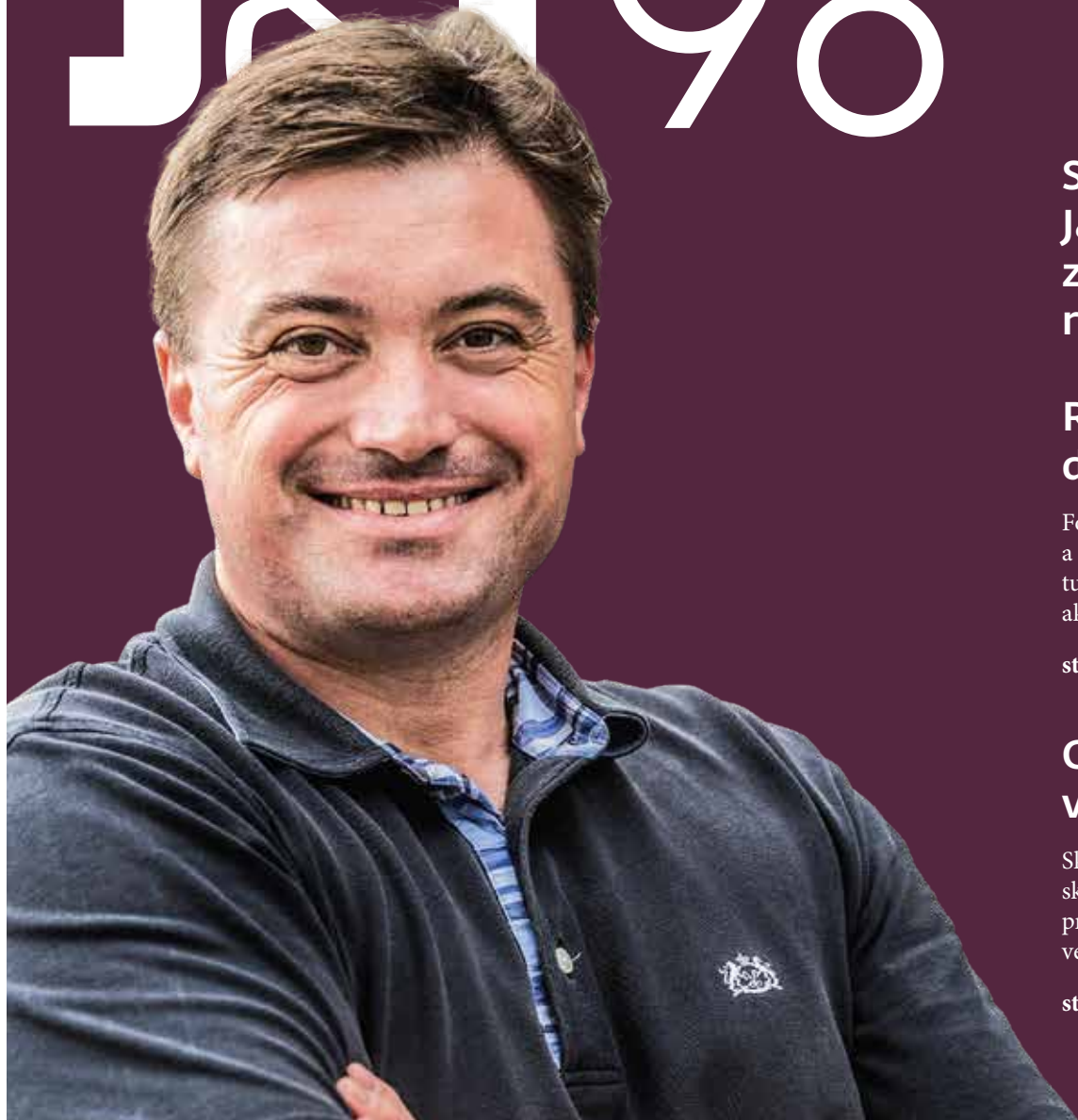

J&T 98

Smíšený fond J&T MONEY opět získal titul Investice roku 2018

RENTIER a DIVIDEND: dva nové fondy J&T

Fond J&T RENTIER kombinuje dluhopisy a akcie, fond J&T DIVIDEND obsahuje mix tuzemských a zahraničních dividendových akcií. Na trhu budou již brzy.

strana 6

Obnovit hektar vinice stojí milion

Skupina J&T Finance Group získala moravské vinařství Reisten. Jaké s ním má plány, prozrazuje Vlastimil Nešetřil, člen představenstva společnosti J&T Wine Holding.

strana 14

Pohyblivé ceny chceme zavést i ve Špindlu

Igor Rattaj je největším akcionářem firmy Tatro Mountain Resorts, která působí i ve Špindlerově Mlýně a na Ještědu. Do lyžování chce přinést stejné principy, jaké fungují třeba u prodeje letenek.

strana 8

Tomáš Čupr si jde půjčit stovky milionů...

Peníze hodlá použít na navýšení svého podílu v Rohlíku, který zatím činí téměř 55 %, a na expanzi firmy.

strana 12

Být umělcem se mi vlastně stalo

V Galerii Rudolfinum vystavuje slavný americký režisér, kameraman a výtvarník Arthur Jafa. J&T Novinám poskytl exkluzivní rozhovor.

strana 20

Nejsilnější leden za posledních 30 let

Zatímco v prosinci si investoři do akcií zoufali, po Novém roce se na trh kupci znovu vrátili. Americké indexy přidaly 7,2–9,7 %, německý index DAX hlásil 5,8 % a domácí index PX se rovněž svezl na pozitivní vlně a za leden přidal 5,8 %. Napětí však neopadá, protože u setkání prezidentů USA a Číny ještě není znám termín.

Jestliže prosinec měl jednu z nejhorších výkonností ve své historii (měřeno akciovými indexy v USA), na těch samých indexech byl nejsilnější lednový efekt za posledních 30 let. Trh přestal být tak mělký, ukončily se výprodeje hedgových fondů a rizika v podobě obchodní války mezi USA a Čínou se zmírnila. To je jen výčet možných důvodů pro zmíněný růst. Ať tak či onak, v lednu se na americké akcie vrátili kupci.

Teď již ke konkrétním faktorům, které přispěly k pozitivní náladě. Jedním z hlavních byla bezpochyby čínská delegace, která přijela na konci ledna rokovat do USA o obchodní dohodě. Výstupy sice nebyly konkrétní, ale vyznění bylo pozitivní. Obě strany se vyjádřily, že rokování byla prospěšná a mohou vést k uzavření dohody do konce února. Nicméně teď trhy

budou čekat na setkání prezidentů obou států, které ještě nemá stanovený termín. Teprve pak bude moci dojít k nějakému hodnocení. Prozatím tedy zůstává tato otázka otevřená a analytici sledují další vývoj.

Děni kolem brexitu žádný nový závěr nepřineslo. Premiérka Mayová nebyla schopna prosadit svou dohodu s EU a parlament ji „pouze“ schválil možnost nalezení dalšího postupu. Nadále je platný termín vystoupení Británie z EU 29. 3. 2019. Ve hře jsou stále všechny scénáře včetně toho negativního, tedy vystoupení země z EU bez dohody, tzv. tvrdý brexit. „Jako negativní ho vnímáme především kvůli nejistotě, která by panovala zřejmě několik měsíců po vystoupení,“ říká hlavní ekonom J&T Banky Petr Sklenář.

ZAOSTŘENO NA CENTRÁLNÍ BANKY

Fed na svém zasedání 30. 1. přinesl překvapivě holubičí komentář. Na-

žování své bilance „ve světle ekonomického a finančního vývoje“. Dosud Fed o snižování bilance mluvil jako o autopilotu, který je nezávislý na nastavení a směřování měnové politiky.

Výsledková sezona v USA byla ke konci ledna ve své polovině.

značil, že přeruší svůj cyklus zvyšování sazeb. Nově v prohlášení uvedl, že vzhledem ke globálnímu a finančnímu vývoji bude trpělivý při nastavení úrokových sazeb, a naopak smazal frázi, že další zvyšování sazeb je konzistentní s ekonomickým vývojem. Navíc vydal mimořádné prohlášení, že je připraven upravit proces sni-

Zasedání ECB (24. 1.) dle očekávání nové informace nepřineslo. S odpověďmi na dotazy na možnou změnu úrokových sazeb ve druhém pololetí byl prezident Draghi velmi opatrný. Dalo by se říci, že vyznění bylo opětovně spíše holubičí. Důvodem je dění kolem brexitu a makroekonomická situace v EU.

RAZANTNÍ OBRAT U KOMODIT

Po velkých výprodejích na konci roku došlo v lednu u komodit k razantnímu obratu. Široké komoditní indexy za leden vzrostly o 6 až 9% a více než odmazaly propad za prosinec. Celkový obrat táhla hlavně cena ropy, která vzrostla o 17% a postupně se stabilizovala na úrovních, kde se obchodovala na přelomu listopadu a prosince (Brent – 62 USD, WTI – 54 USD). Trh nereagoval na žádné zprávy, pouze korigoval masivní výprodeje z obchodování kolem Vánoc. Své propady korigovaly i technické kovy (5%) a zemědělské plodiny (–2%). Zlato (3%) v lednu pokračovalo čtvrtý měsíc v řadě v růstu a poprvé od května se dostalo nad hranici 1320 USD. Zlato reagovalo na pokles šancí, že Fed bude letos zvyšovat úrokové sazby.

Důležitým faktorem pro ceny komodit zůstává vývoj kurzu dolaru.

„Krátkodobý výhled bude ovlivněn vývojem na finančních trzích a sentimentem kolem americko-čínské obchodní války. Důležitým faktorem pro ceny komodit zůstává vývoj kurzu dolaru. Střednědobý výhled komodit zlepšuje poslední stimuly hospodářské politiky v Číně,“ uvádí Sklenář.

NEJASNOSTI KOLEM NOVÉHO JADERNÉHO BLOKU

Leden byl pro akciové tituly obecně velmi pozitivní měsíc, výjimkou nebyl ani ČEZ. Cena akcie se zvedla o 6,0% a vyhoupla se na 567 Kč. Na konci měsíce předvedl titul osm růstových seancí v řadě, během nichž přidal 30 Kč.

V lednu bylo na ČEZ zveřejněno několik malých zpráv. „Za zmínku z našeho pohledu stojí zejména další politické prohlášení týkající se stavby nového jaderného bloku. Podle ministryně průmyslu by mohlo být jasno o investičním modelu do dub-

VÝSLEDKOVÁ SEZONA V PŮLI

Výsledková sezona v USA byla ke konci ledna ve své polovině. „Prozatím se dá hodnotit jako dobrá vzhledem k pozitivnímu překvapení na tržbách ze 60% a na čistém zisku ze 74%. Samozřejmě se skloňují obavy ohledně jednání USA a Čína, ale to je trhem očekáváno,“ konstatuje Sklenář.

INDEXY V ČÍSLECH

Akciové trhy v lednu oproti konci roku prošly nákupní vlnou, která pro americké trhy znamenala jeden z nejlepších lednových výsledků za posledních třicet let. Konkrétně pak americké indexy přidaly mezi měsíčně 7,2–9,7%, v Evropě německý index DAX 5,8%, japonský Nik-

kei 225 stoupl o 3,7% a čínský index Shanghai Composite přidal 3,6%. Domácí index PX se rovněž svezl na pozitivní vlně a přidal za leden 5,8%.

VÝNOSY DLUHOPISŮ KLESAJÍ

Po mohutném propadu na konci roku se americké výnosové křivky v lednu stabilizovaly, ale i tak výnosy drobně klesly o 5 až 10 bodů. Výnos 10letého dluhopisu dokonce klesl na roční minimum (2,60%). Fed v lednu naznačil, že přeruší či přímo zastaví svůj cyklus zvyšování sazeb, a dokonce může i upravit proces snižování své bilance. Korekci prošly kreditní prémie, odmazaly svůj nárůst z prosince a z 2,5letých maxim se vrátily na úroveň, kde byly v polovině listopadu.

Slabá čísla z evropské ekonomiky a holičův rétorika ECB se odrazily v dalším poklesu výnosové křivky v eurozóně o 10 až 20 bodů. Výnos 10letého německého dluhopisu klesl na 2,5leté minimum 0,15%. Korekci prošly prémie u evropských dluhopisů a vrátily se na úroveň z poloviny listopadu.

Globální vývoj se odrazil i v regionu, kde výnosové křivky klesly o 10 až 20 bodů. Výnos 10letého českého dluhopisu po 8 měsících klesl pod 1,8% a téměř celá křivka je plochá.

„Globálně dochází k obratu, centrální banky opouští jestřábí tón a naznačují, že minimálně odkládají další utahování měnové politiky. Výnosy dluhopisů utlumují nejen obrat u centrálních bank, ale i obavy ze zpomalení globální ekonomiky,“ popisuje hlavní ekonom.

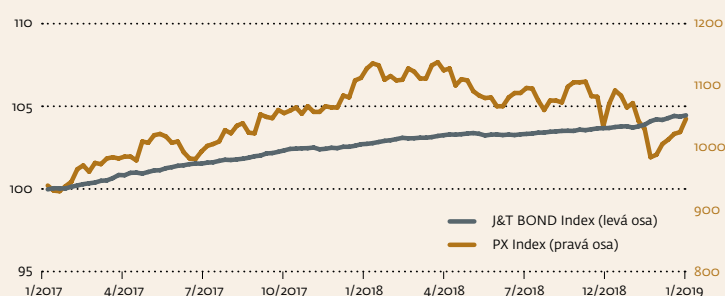
Z finančních trhů...

data platná k 31. 1. 2019

PODÍLOVÉ FONDY

	cena PL	zhodnocení za měsíc	zhodnocení za rok	zhodnocení od založení p. a.
J&T Money CZK	1,298	0,43 %	2,14 %	4,1 %
J&T High Yield MM CZ	1,480	0,43 %	2,85 %	4,7 %
J&T FLEXIBILNÍ	1,431	0,45 %	-1,20 %	3,0 %
J&T Bond CZK	1,377	1,17 %	-0,17 %	4,5 %
J&T Opportunity CZK	2,567	6,79 %	-1,53 %	5,0 %
J&T KOMODITNÍ	0,481	5,74 %	-7,23 %	-8,9 %
J&T Life 2025	1,095	3,02 %	-2,14 %	1,6 %
J&T Life 2030	1,092	4,56 %	-3,57 %	1,4 %
J&T Life 2035	1,090	4,90 %	-3,69 %	1,3 %

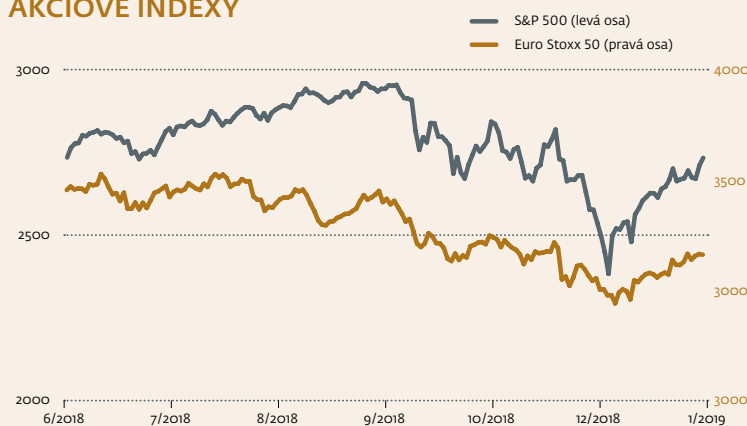
J&T BOND INDEX

STÁTNÍ DLUHOPISY

		1 měsíc	12 měsíců	5 let
ČR – 10Y	1,84	-13 bp	-11 bp	-48 bp
Německo – 10Y	0,15	-9 bp	-57 bp	-151 bp
USA – 10Y	2,63	-6 bp	-16 bp	-2 bp

AKCIOVÉ INDEXY

SMĚNNÉ KURZY

		1 měsíc	12 měsíců	5 let
USD/EUR	1,14	0,2 %	8,4 %	-3,2 %
CZK/EUR	25,8	-0,1 %	-1,9 %	-1,3 %
CZK/USD	22,5	-0,3 %	-9,5 %	1,9 %

KOMODITY

		1 měsíc	12 měsíců	5 let
Ropa (Brent) – USD/bbl	62	13,0 %	-12,7 %	-42,9 %
Zlato – USD/oz	1 321	2,8 %	-2,2 %	6,0 %
Měď – USD/t	6 169	3,4 %	-13,3 %	-12,7 %

na 2019. S největší pravděpodobností dojde k nějaké veřejné podpoře, ale to musí být projednáno v Bruselu. Kdy bude vypsán tendr, není jasné, ale letos by k tomu dojít nemělo," říká Sklenář.

To je z pohledu analytiků J&T Banky rozptýlení nejistot a uklidnění pro investory. Pokud by skutečně došlo ke stavbě nového jádra, vláda poskytne nějakou formu garancí a pak tendr nebude vypsán letos (pokud vůbec). „My opakujeme náš názor, že se stavbou jaderného bloku nepočítáme. A už v žádném případě ne v režii ČEZu. Toto může být jeden z důvodů, proč akcie společnosti na konci měsíce slušně posilovaly," dodává Sklenář.

Letos analytici čekají pokračující debaty politiků o dostavbě jádra. Negativní scénář by byl, kdyby měl nové jaderné bloky stavět sám ČEZ, bez jakýchkoli garancí. To ale není pre-

bízí vysokou dividendu. Odhadujeme, že by hrubý výnos mohl být cca 5 %. Dále jako pozitivní vidíme očekávané plnění závazku od SŽDC a prodej bulharských aktiv. Obě transakce vylepší hotovostní pozici a tyto zdroje mohou být použity na výplatu dividendy," říká Petr Sklenář.

CME SE SLOVINSKÉ POP TV NEZBAVÍ

Akcie CME předvedly v lednu po dlouhé sérii propadů růst. V první polovině měsíce přidaly 18 % a i přes následnou korekci si za měsíc připsaly zisk 8,3 %: z 2,78 USD na přelomu roku vzrostly na 3,01 USD na konci ledna. Obrat nesouvisel s žádnou zprávou na CME, akcie spíše doprovázely obrat na trhu NASDAQ, který přišel po Novém roce. V lednu bylo také možné podobně jako v prosinci pozorovat zvýšené zobchodované objemy. V korunách akcie přidaly 12,2 % na 69,90 Kč.

Jedinou, avšak důležitou zprávou měsíce bylo oznámení CME, že neprodá slovinskou televizi Pop TV kupci United Group.

dikováno, viz výše. Naopak pozitivní by bylo, kdyby došlo k rozdělení/transformaci společnosti a nové jádro by stavěla entita ve 100% vlastnictví státu. V takovém případě lze očekávat vykupování minorit s odpovídající premií. Nicméně jak to bude, není možné odhadnout. Podle Petra Sklenáře se v tomto roce o případné dostavbě nového jaderného bloku nerozhodne.

Nyní analytici očekávají, že by se cena akcií ČEZu měla řídit silným fundamentem společnosti, sentimentem v sektoru a zejména vysokou cenou elektřiny. A to je z jejich pohledu rozhodující pozitivní skutečnost. Nárůst realizované ceny elektřiny byl již vidět při reportu za 3. kvartál roku 2018. Nárůst překonal odhady a bude mít na hospodaření ČEZu pozitivní vliv. V hospodaření to bude patrné zejména od roku 2020.

„ČEZ je z našeho pohledu podhodnocený, v tomto roce by měli investoři ocenit zejména vysoké ceny elektřiny. Navíc připomínáme, že ČEZ stále na-

Jedinou, avšak důležitou zprávou měsíce bylo oznámení CME, že neprodá slovinskou televizi Pop TV kupci United Group. CME původně oznámila prodej chorvatských a slovinských televizí v létě 2017, a to za účelem redukce dluhu. Zatímco chorvatskou televizi se podařilo prodat, prodej ve Slovinsku se stále odkládal kvůli chybějícímu souhlasu regulátora.

CME nyní uvedla, že prodej již není ekonomicky atraktivní. Za dobu od oznámení záměru prodat Pop TV klesl dluh CME o 30 % a úrokové náklady spadly na méně než polovinu (nyní v průměru 3,5 %). Za pozitivní lze považovat vyjádření šéfa firmy M. Del Nina, že odstoupení od prodeje zpozdí oddlužování firmy pouze o jeden kvartál: s prodejem očekávala CME čistý dluh / EBITDA cca 3 na konci roku 2018, nyní (bez prodeje) očekává tuto úroveň ke konci 1. kvartálu 2019. „Jsme názoru, že trh během podzimu postupně zaceňoval, že CME nakonec slovinská aktiva neprodá, a akcie tak ani na zprávu nereagovala negativně. Del Nin na-

víc uvedl, že EBITDA ve Slovinsku nyní roste rychleji než ve zbytku společnosti," popisuje Sklenář.

Management už může představit výhled na letošní rok, kde zatím analytici očekávají růst zisku EBITDA o 9% na 241 mil. USD. Investory ale ještě více může zajímat výhled na případnou budoucí výplatu dividendy či zpětný odkup. Management indikoval, že se k věci prvně uceleně vyjádří na začátku tohoto roku.

„Celkově se domníváme, že CME zveřejní solidní čísla za 4. kvartál loňského roku. Pokud bude management očekávat další růst marží i do letošního roku, trh může na výsledky reagovat pozitivně. I tak se ale akcie může ve zbytku měsíce obchodovat spíše s trhem NASDAQ. Na CME máme nadále doporučení ‚koupit‘ s cílovou cenou 4,6 USD, tj. 97 Kč,“ tvrdí Sklenář.

KOFOLA PRODÁVÁ HOOP POLSKA

Akcie Kofoly začaly rok v pozitivním duchu, cena posílila o 2,5% na 290 Kč. Společnost na začátku února oznámila prodej 100% polské společnosti Hoop Polska. Cena transakce 13 mil. EUR (cca 335 mil. Kč nebo 15 Kč na akcii) bude ještě upravena o dluhy a pohledávky.

Další podstatnou kurzotvornou zprávou budou výsledky za 4. kvartál roku 2018 plánované na 25. března. Kromě samotných čísel a výhledu se očekává také více informací k prodeji polských aktivit.

„V letošním roce očekáváme, že bude podstatné dokončení exitu firmy z Polska. Kofola dle svého vyjádření zaúčtuje za Polsko ztrátu, ta by však

ÚNOROVÉ VÝHLEDY

Nejdůležitější bude asi nadále obchodní spor USA a Číny. Jedná se bezpochyby o jeden z klíčových faktorů pro letošní rok. Právě na konci února by měl vypršet 90denní termín, který byl navržen pro dosažení dohody. Bude se vyhlížet oznámení data, kdy by se měly setkat hlavy obou států. Teprve na takovém setkání lze očekávat podepsání jakékoliv významné dohody.

Výsledková sezona bude v USA pokračovat, ale její relativně kladné vyznění by se pravděpodobně nemělo nějak výrazně změnit. Naopak vrcholit by měla v Evropě, která již tolik optimismu pravděpodobně nepřinese. Důvodem jsou makroekonomická data i konkrétní faktory, které dopadají na jednotlivé sektory (např. automobilky). Jedním z faktorů bude i situace kolem brexitu, která může ovlivnit výsledky za 4. kvartál na obě strany (předzásobením i absencí investic z důvodu nejistoty).

ČNB na svém únorovém zasedání pravděpodobně sazby měnit nebude.

Zřejmě se dočkáme i poměrně opatrného vyznění komentáře k budoucímu vývoji vzhledem k externím faktorům. Skloňovat se bude brexit a ekonomický vývoj v Evropě.

Celkově se o vyznění února zasadí především jeho závěr, kde lze očekávat možné setkání lídrů USA a Číny. Základní scénář je dosažení dohody, která by měla přinést na trhy uklidnění. V opačném případě by přišel návrat prodejního tlaku. Pouhé oddálení by mohlo získat nějaký čas, ale trh by byl pravděpodobně nervózní a vzrostla by volatilita. „Ta dle našeho názoru vzroste i v případě, kdy se bude blížit konec února a trhu nebude představen termín možného setkání obou prezidentů. Podporou by mezitím mohla být výsledková sezona v USA. Ta evropská zřejmě moc optimismu nepřinese,“ dodává Sklenář. ■

Připraveno analytiky J&T Banky

Akcie Kofoly začaly rok v pozitivním duchu, cena posílila o 2,5 % na 290 Kč.

Z pohledu analytiků je transakce pozitivní, a to hned z několika důvodů: Kofole se podařilo najít na tato polská aktiva kupce, výsledky Kofoly v Polsku nebyly uspokojivé, a i když Kofola zaúčtuje z této transakce účetní ztrátu, zvýší se jí hotovostní pozice. Kofole v Polsku stále zůstávají další aktiva – uzavřený závod Grodzisku a ochranná práva. V reakci na tuto zprávu vyrostla cena akcií Kofoly o 4,8% na 304 Kč.

neměla ovlivnit dividendu, na niž má společnost dostatečné cash flow a kterou může vyplatit z emisního ážia. Podle nás bude dividendu za rok 2018 činit 13 až 14 Kč na akcii a tato úroveň je udržitelná i do dalších let. Trh se podle nás dívá na Kofolu spíše jako na dividendový titul, a pokud by se akcie obchodovala v širším pásmu okolo 300 Kč, implikuje to hrubý dividendový výnos cca 4 až 5%,“ vysvětluje hlavní ekonom.

Upozornění / Informace a propagační sdělení uvedená v J&T NOVINÁCH nejsou analýzami investičních příležitostí ani investičními doporučeními, nejsou ani veřejnou nabídkou na koupi či úpis investičních nástrojů ve smyslu zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, stejně tak nepředstavují nabídku k nákupu či prodeji investičních nástrojů. Výkonnost v minulosti ani očekávaná výkonnost v budoucnosti nejsou spolehlivým ukazatelem skutečné budoucí výkonnosti. Očekávaná budoucí výkonnost je založena na předpokladech, které nemusí nastat. Investoři jsou povinni se o výhodnosti investic do jakýchkoli investičních nástrojů rozhodovat samostatně, a to na základě náležitého zvážení ceny, případného nebezpečí a rizik, jejich vlastní investiční strategie a finanční situace. S investováním je spojeno riziko kolísání aktuální hodnoty investované částky a výnosů z ní a není tak zaručena návratnost částky původně investované. Pro kalkulaci čistého výnosu musí investor zohlednit poplatky placené dle platného ceníku. Zdanění závisí na osobních poměrech investora a může se měnit. Na www.jtbank.cz jsou zveřejněny dokumenty podrobně popisující charakter, výhody a rizika související s produkty (prospekt, statut, klíčové informace pro investory,...) a informace o pobídkách ve vztahu k poskytování investičních služeb Bankou.

Vydává J&T Banka, a. s. / editor: Monika Veselá / kontakt: jtnoviny@jtbank.cz / www.jtbank.cz

RENTIER a DIVIDEND: dva nové fondy J&T

Už za několik týdnů nabídne J&T klientům další zajímavou investiční příležitost. Produktové portfolio rozšíří hned dva nové fondy, které doplní stávající nabídku podílových fondů určených pro veřejnost. Fond J&T RENTIER kombinuje dluhopisy a akcie, fond J&T DIVIDEND obsahuje mix tuzemských a zahraničních dividendových akcií. Obhospodařování obou fondů zajišťuje J&T Investiční společnost.

„Potřeby našich klientů se v čase mění. Investoři, jejichž hodnota majetku a znalosti dosáhly určité úrovně, hledají stabilitu. Ceny investičních nástrojů odrážejí stav nabídky a poptávky na trhu a mohou kolísat v důsledku ekonomických i geopolitických událostí, dividendy je naopak interním odrazem hospodaření fondu či společnosti. Dividendové fondy tak přinášejí do portfolií klientů stabilní prvek, který nepodléhá náladám finančních trhů,“ vysvětluje portfolio manažer Martin Kujal, proč se společnost zaměřila na fondy dividendové.

Podívejme se na fondy detailněji. J&T RENTIER nabízí komplexní řešení pro ty, kteří usilují o širší využití možností investičního světa. Portfolio fondu je kombinací defenzivní dluhopisové a dynamické akciové složky. Jak název napovídá, fond se orientuje na pravidelný příjem (rentu), kterou představují kupony z dluhopisů a dividendy z akcií. Naproti tomu J&T DIVIDEND svým čistě akciovým zaměřením cílí na více dynamické investory. „Fond bude investovat zejména do akcií společností vyplácejících pravidelně dividendu a zároveň bude hledat společnosti, u kterých lze očekávat výplatu dividendy v budoucnosti,“ popisuje Martin Kujal.

ZE STEJNÉ RODINY, PŘESTO JINÉ

Jak se liší investiční filozofie nových fondů od těch stávajících z dílny J&T? Stávající fondy se zaměřují převážně na jednu třídu aktiv a investoři tak činí aktivní rozhodnutí ohledně výše alokace do konkrétní třídy aktiv. Investicí do fondu J&T RENTIER toto rozhodnutí delegují na portfolio manažera. Fond přitom pravidelně upravuje míru zastoupení akcií a dluhopisů s ohledem na makroekonomický vývoj, monetární a fiskální politiku v daném regionu a jiné významné události. J&T DIVIDEND je sice zaměřený pouze na akcie, přináší však unikátní kombinaci domácích a zahraničních titulů doplněných o akcie společností se silným růstovým potenciálem nejen na úrovni tržeb, ale i dividend. „Jedná se o akcie společností, které by neměly chybět v žádném akciovém portfoliu,“ dodává Michal Semotan, portfolio manažer J&T DIVIDEND.

UKOTVENÍ V OBDOBÍ TURBULENCÍ

Oba fondy usilují o stabilní příjem v podobě dividendy či kuponu do portfolia. Dividendový výnos u akcií splňující parametry pro zařazení do fondu se pohybuje na úrovni 5 až 6% p. a. V případě dluhopisů kalkulují tvůrci fondu s úrokovým výnosem 4 až 5% p. a. Akciová složka dále nabízí v delším časovém horizontu možnost dosažení kapitálového výnosu v podobě růstu ceny akcií. „Ačkoliv fondy nemohou být zcela imunní vůči korekcím na akciových trzích, pravidelná výplata dividendy a možnost redukce akciové složky budou u obou fondů plnit funkci ukotvení výnosů v obdobích turbulencí,“ dodává Martin Kujal. Doporučený investiční horizont činí u obou fondů tři až pět let.

Fondy by měly přinášet stabilní výnos v podobě dividendy či kuponu.

Nové fondy je možné využít pro jednorázové i pravidelné investování. Výnosy lze tedy reinvestovat a akumulovat tak majetek, anebo si je nechat pravidelně vyplácet. Výplata výnosů probíhá dvakrát ročně. „Jelikož mají oba fondy domicil na Maltě, investoři obdrží případnou dividendu v hrubém a její zdanění proběhne až v zemi, kde jsou daňovými rezidenty. Za správné a včasné splnění daňové povinnosti je zodpovědný každý jednotlivý investor,“ upozorňují oba portfolio manažeri.

JAK BUDOU FONDY A JEJICH INVESTICE ŘÍZENY?

Při řízení dluhopisové složky navážeme na strategii několikrát oceněného fondu J&T Bond. Naše detailní znalost lokálního prostředí přirozeně vede k vyšší alokaci do dluhopisů z regionu střední a východní Evropy. Z pohledu sektoru převládají v období nízkých úrokových sazeb investice do korporátních dluhopisů, zastoupení

evropských státních dluhopisů je marginální. Nevyhýbáme se však také dluhopisům rozvinutých i rozvíjejících se zemí, pokud naplní předem definovaná kritéria vycházející z naší investiční strategie. Měnové riziko plynoucí z takovéto expozice budeme aktivně řídit, měny obecně zajišťujeme prostřednictvím forwardů a swapů.

V případě akciových titulů je pro nás klíčová udržitelnost výplaty dividendy. Pro české akciové prostřední je vysoký dividendový výnos typický ve finančním a energetickém sektoru. U zahraničních společností vidíme vyšší zastoupení telekomunikací a utilit.

Poměr mezi dluhopisy a akciemi bude stanoven investičním výborem v návaznosti na makroekonomický výhled a aktuální situaci na trzích. Defenzivní postoj, který zaujmeme v případě rizika zpomalení ekonomického růstu, se promítne ve zvýšené alokaci do dluhopisů. V takovém případě může dluhopisová složka fondu J&T RENTIER dosáhnout až 70% portfolia. Optimistický výhled na ekonomiku se naopak promítne do vyššího zastoupení akciové složky, která může také tvořit až 70% našich investic. J&T DIVIDEND je čistě akciový fond, který však bude také aktivně řídit svou celkovou akciovou expozici, a to s ohledem na výše uvedené faktory. ■

Pro koho jsou fondy vhodné

Investice do fondů je vhodná pro vícefázové investování, neboť otevírá možnost bezplatného přechodu mezi akumulační a dividendovou třídou. Investor do určitého věku finanční prostředky zhodnocuje a následně z nich postupně část spotřebovává prostřednictvím renty či dividendy (např. v důchodovém věku). Vyhledávat je tedy budou zejména klienti, kteří kladou důraz na pravidelný příjem a uvažují v dlouhodobém časovém horizontu.

TĚŠÍ NÁS.

**FOND J&T MONEY ZÍSKAL TITUL
NEJLEPŠÍ INVESTICE ROKU 2018.**

POŘÁD JE NA CO SE TĚŠIT.

fincentrum
& Forbes

**Investice roku®
2018**

RŮST.
SPOLEČNĚ.

J&T BANKA

Pohyblivé ceny chceme zavést i ve Špindlu

K lyžařskému byznysu se dostal kvůli sjezdovce pod tatranským Lomnickým sedlem. Dnes je Igor Rattaj největším akcionářem firmy Tatra Mountain Resorts (TMR), která působí i na českých horách, ve Špindlerově Mlýně a na Ještědu. Do lyžování chce přinést stejné principy, jaké fungují třeba u prodeje letenek.

Kolik dnů za zimu obvykle strávíte na lyžích?

Bývalo to i osmdesát dnů, protože naše děti závodně lyžovaly. Teď už se to týká jen té nejmladší a je toho méně. Navíc mám i zdravotní omezení, před rokem a půl jsem měl operaci kolena. Letos jsem zatím jezdil jen v Tatrách a v Polsku, pokaždé v našich střediscích.

A jste spíš typ, který dá dvě tři jízdy a pak jde do bufetu, nebo „smrdíte na svahu“ celý den?

Už jsem spíš ten typ, který zamíří do bufetu a „nesmrdí na zjazdovce“, pokud narážíte na toto mé prostořeké vyjádření. Takže ano, patřím mezi ty, o kterých jsem říkal, že je jako provozovatelé máme nejraději. Jezdím ale hlavně tehdy, kdy mi to dělá radost: ráno, za pěkného počasí, na čerstvě upravené sjezdovce.

Dočetl jsem se, že jste jezdil i závodně. Na jaké úrovni?

Jen v žákovské kategorii. Naučil jsem se jezdit sportovním stylem, ale vrcholové lyžování to nebylo.

PYTEL BLECH

Jste jedním z akcionářů firmy provozující areál ve Špindlerově Mlýně. Jak jste daleko s propojováním Svatého Petra a Medvědína?

Všechno je připravené. Nyní čekáme na to, až se povede úspěšně dokončit studii EIA, analýzu dopadu na životní prostředí. S Krkonošským národním parkem jsme už dříve našli kompromis, který je pro obě strany funkční. Nyní jsme v poslední fázi schvalovacího procesu, za pár týdnů bychom měli být hotovi.

Máte představu, kdy by mohlo být propojení hotové?

Letos bychom rádi získali všechny papíry a začali s prvními lesnickými pracemi. Během let 2020

a 2021 by pak mohlo dojít k samotné výstavbě, vždy přes léto.

Zvýší se propojením kapacita střediska?

Zvýší se už tím, že přibude spousta přepravních zařízení. Ti, kteří sedí na lanovce, nejsou na sjezdovce. Přibudou i další sjezdové tratě, takže počet lidí na svazích by se měl naředit. Což pomůže, protože na dnešních sjezdovkách už je to leckdy skoro o život. Počítáme, že propojení přitáhne i nové návštěvníky, ale efekt zředění by měl být patrný.

TMR má ve Špindlu minoritní podíl, ale zároveň je v pozici jakéhosi „provozujícího akcionáře“. Jak k tomu došlo?

Vlastníme 19 procent ve firmě Carepar, která je polovičním majitelem Melidy, tedy firmy, jež má areál v pronájmu. V rámci akcionářské smlouvy jsme se domluvili na systému řízení. Melida má svůj manažerský tým a zbytek řídicího personálu, zejména lidé odpovídající za investice jsou z naší Tatra Mountain Resorts.

Jak se vlastně pracuje s tak barvitou strukturou spoluakcionářů, kterou v Melidě máte?

Když končil jako akcionář ve Špindlu podnikatel Tomáš Němec, označil celou tu sestavu za pytel blech. Měl naprostou pravdu. O pronájem špindlerovského areálu stálo několik zájemců. A Česká unie sportu místo toho, aby mezi nimi vybrala, řekla, že se mají všichni dohodnout. Takže ta sestava trochu připomíná vládní koalice v politice. Časem se nám podařilo nalézt model spolupráce a dnes je ta spolupráce přímo excelentní.

Nebylo pro vás překvapení, když si jeden z vašich akcionářů, Michal Korecký, koupil pozemek téměř uprostřed areálu s tím, že tam postaví luxusní hotel?

Upřímně řečeno, bylo. Tím spíše, že jsme ten po-

zemek chtěli koupit společně. Ale nakonec jsme se s tím nějak srovnali a v té naší „koalici“ fungujeme dál.

V tomto směru je asi situace na Ještědu výrazně jednodušší, že?

Z hlediska akcionářů určitě. S městem jako partnerem je občas komplikované jednání, ale dospěli jsme k dohodě a snažíme se naplnit všechna očekávání města Liberec.

JEŠTĚD NA DEN

Jak by se měl liberecký areál proměnit v nejbližších letech? Zaznamenal jsem plány na rozšiřování sjezdovek a osvětlení pro večerní lyžování...

Ještěd bude i po dobudování příměstský areál. A to nejen pro Liberec, ale i pro Prahu, odkud je to hodina cesty. Tím pádem budeme mířit hlavně na jednodenní klienty. Celý areál bude zasvětlován a osvětlený, aby se dalo jezdit až do večera. Areál musí být nastaven na příjemný zážitek, ať už přijedete na firemní akci, nebo individuálně. Nejenže si zalýžujete, ale můžete si pak dát třeba i dobrou večeři a víno, máte možnost odvozu. Podobně jako dnes vyrážejí lidé do multiplexů do kina, budou si moci užít lyže a snowboardy.

Melida vykazuje zisky v desítkách milionů českých korun. Jaká jsou v tomto směru vaše očekávání od Ještědu?

Je to pro nás pokus, jednodenní středisko jsme nikdy nestavěli. Podle našich propočtů by to mělo fungovat. Už když srovnám, jaké výsledky měl ještědský areál pod správou města a jaké dává nám, je to nebe a dudy. A to jsme ještě daleko od stavu, do kterého se chceme dostat.

Jsou nějaká další česká střediska, o jejichž provoz byste jako TMR stáli?

Igor Rattaj Byznysmen, který (si) rád hraje

Vystudoval Fakultu elektrotechniky a informatiky na Slovenské technické univerzitě Bratislava.

Ve třídvaceti letech spoluzakládal Ludový investiční fond, následně byl zaměstnán ve VÚB Kupón. Roku 1996 vyrazil do Prahy založit českou odnož skupiny J&T, s níž je dodnes těsně svázan.

Mezi hlavní podnikatelské aktivity Igora Rattaje nyní patří zejména provoz nejrušnějších volnočasových aktivit (horská střediska, turistické služby, hotely, hudba, film, golf, větrné tunely), dále pak nemovitosti, ale třeba také největší tuzemská fotobanka.

Igor Rattaj (48) je ženatý a má tři děti. Ve volném čase se věnuje sportu a herectví. Už na gymnáziu v Popradě dělal vystoupení pro spolužáky, jako dospělý hrál v řadě malých filmových rolí. Ve filmech Padesátka a Špindl se spojilo jeho herecké účinkování s horami.

Kdyby byl ten zájem akutní, nebudu to říkat veřejně. Dlouhodobě mluvím o tom, že za pozornost stojí Krušné hory. Klínovec se propojil s Božím Darem, navíc se tam dá pokračovat v propojování do Německa a taková spolupráce může mít skvělé výsledky. Němci by přijeli do německého střediska, kde jsou dobré ubytovací kapacity, lyžování je zase na české straně. A druhou výhodou je, že to není v národním parku.

To znamená, že se tam dá snáz budovat?
Je to samozřejmě mnohem lepší a jednodušší.

PERMANENTKY JAKO LETENKY

Velmi sázíte na prodej permanentek přes internet. Proč je to pro vás tak důležité?

Doteď je běžný postup, že na začátku sezony nastavíte ceny a pak podle toho jedete celou zimu. To je strašně pomalé. My potřebujeme s cenami pracovat pružněji.

Takže když bude nízký zájem, můžete cenu snížit?

Pokud máme klienty online, můžeme ceny flexibilně měnit v průběhu sezony podle poptávky. Při velkém zájmu nahoru, ve slabších momentech dolů. Přes telefon obsluhujeme banky, nakupujeme letenky, tak proč by to nemohlo být stejné i u lyžování? Na Slovensku jsme to zavedli, říkáme tomu „flexi rate“.

Jak ta flexibilní sazba funguje?

Na každý den začínáme permanentku prodávat za devět eur, včetně těch nejexponovanějších. A podle zájmu lidí pak cena stoupá: až na 55 eur za den při koupi na webu, u kasy dokonce na šedesát. Přes Vánoce jsme způsobili pozdvižení, lidé nám vyčítali, jak si můžeme říci o 55 eur za den, když v rakouském Kitzbühelu je za padesát. A já na to říkám: dobře, tak jedte do Kitzbühelu, lidí u nás bude méně a cena klesne. Což se v lednu také stalo a ceny byly nižší než loni. Přes náš e-shop už nakupuje téměř polovina lyžařů.

Příští sezonu chceme zavést stejný princip i ve Špindlu. Očekávám, že to bude velmi diskutovaná revoluce.

KOUZLO JEDNÉ SJEZDOVKY

Do lyžařského byznysu jste vstoupili, když si v roce 2004 skupina J&T pronajala Tatranské lanové dráhy. Dalo vám práci přesvědčit partnery, že do toho máte jít?

My jsme všichni vášniví, až fanatičtí lyžaři. Patrik Tkáč, Ivan Jakabovič, Peter Korbačka také závodně jezdil, i já mám k lyžím velký vztah. Byla to doba před ekonomickou krizí, na začátku jsme moc nezkoumali, jak se to zaplatí. Slovenské dráhy chtěly lanovky pronajmout s tím, že se jim ekonomicky nedaří. A v rámci pronájmu byla také ikonická černá sjezdovka pod Lomnickým sedlem: ta je hodně vysoko, má skvělé klimatické podmínky a je strmá jako střecha. Každý vášnivý lyžař na Slovensku ji miluje. Tak jsme si říkali, že to převezmeme, a kdyby bylo nejhůř, všechno zavěme

a pod Lomnickým sedlem budeme sami jezdit až do naprostého zešilení.

Zavírání se ovšem nekonalo.

Zavázali jsme se k určitým investicím, najednou v tom byly větší peníze. Začali jsme hledat, jak z lanovek vybudovat reálný byznys. Nejprve to bylo trochu překotné, a pak se otevřela příležitost získat Ski Jasná, což byla firma, která vznikla v kuponové privatizaci a provozovala areál Chopok. Následně se stala základem dnešní TMR, do níž jsme horské aktivity sloučili.

Přes telefon obsluhujeme banky, nakupujeme letenky, tak proč by to nemohlo být stejné i u lyžování?

Máte areály na Chopku, ve Vysokých Tatrách, polském Szczyrku i ty české. Kde má lyžařské podnikání nejlepší výsledky?

Slovensko je stále nejsilnější, Jasná na zimu, Tatry trochu více v létě. Obrovský potenciál vidím v Polsku. Už dnes nám do Szczyrku jezdí stejně lidí jako do Tater, a přitom středisko ještě není dobudované. Počty lidí i tržby v Polsku dál porostou. Jsem zvědavý, co udělá Špindlerův Mlýn po propojení obou částí. Je to trendy středisko, které neláká jen Čechy. Jezdí tam Poláci, Němci, Nizozemci, Rusové a další.

V TMR osobně ovládáte téměř třicetiprocentní podíl. Chcete si dlouhodobě podíl zachovat, nebo plánujete navýšení či snížení?

Výše podílu závisí i na tom, jak si budeme uspořádat vztahy v rámci spojení kolem bývalých partnerů J&T. Postupně se každý z nás usadil v tom, co je mu nejbližší, ale nikdy jsme se lidsky nerozešli a v různých poměrech spolu na různých aktivitách spolupracujeme. Aktuálnější může být, že bychom TMR spojili s nějakým velkým strategickým partnerem.

Kdo jsou potenciální velcí partneři v oblasti lyžařských center?

Moc jich není. Compagnie des Alpes, francouzská firma, která vlastní řadu středisek a zábavních parků. Švédská SkiStar provozuje skandinávská střediska a také rakouský St. Johann. A pak už jsou americké firmy jako Altera, Vail Resorts. Další možností by pak bylo získat peníze na kapitálovém trhu, a naopak sami jít do akvizic a budování volnočasového impéria řekněme na kontinentální úrovni.

Dlouhodobě usilujete i o vstup do rakouských středisek. Teď jste začali aspoň zvolna. Jak vypadá vaše spolupráce s Mölltaler Gletscher?

Není to úplně jednoduché středisko, jde o ledovec s chybějící infrastrukturou. Zatím prodáváme je-

jich jízdenky, zjišťujeme, zda tam dokážeme dostat naše dnešní klienty ze střední Evropy. Zkoumáme, nakolik by to mohl být zajímavý byznys, a po roce uvidíme. Do Rakouska dlouhodobě chceme, ale jestli je zrovna ledovec to pravé, se teprve ukáže.

Proč je tak obtížné vstoupit na rakouský lyžařský trh?

Často je tam lyžařské středisko vnímáno spíše jako nezbytná infrastruktura pro rozvoj celého regionu. Takže se provozovatelé brání tomu uvažovat v kategoriích, jako jsou náklady, výnosy, zisk či dividenda. Na lyžařských areálech vydělávají, a leckdy i velmi pěkně, ale spíše skrytě – přes pronájmy, služby, subdodávky. Uvažovat v klasických obchodních kategoriích by bylo vnímáno skoro jako svatokrádež.

GOLF BEZ GOLFU

Nedávno jste vstoupili do golfu. Jak se dá vydělat například na provozování resortu Ostravice?

Vydělat se dá díky tomu, že nás nic nestojí vybudování golfových hřišť. My už jen hasíme problémy těch, kteří si ta hřiště postavili. V Česku je přes sto hřišť, což je obrovské množství. Svého času měl kdekdokdo pocit, že musí mít vlastní golf. Řada investorů pochopila, že se jim investice vložené do hřiště už nikdy nevrátí, ale přáli by si, aby tam každý rok nemuseli sypat další peníze.

A v tom jste viděli svou šanci?

Z obchodního hlediska nás nezajímá samotný golf, ale hotelové resorty s určitou kapacitou a kongresovými možnostmi, které jsou v blízkosti hřišť. Golfová hřiště jsou pro nás spíš doplňkem, podobně jako třeba bazény v lepších hotelích.

To je důvod, proč jste na Kaskádách u Brna převzali hotel, restauraci a kongresové centrum, ale ne samotné hřiště?

Přesně tak. Hřiště umíme využívat a nejspíš mu i přivádět nové klienty, ale nás zajímá hotelový a kongresový byznys.

Při vstupu do golfu jste mluvili o synergii s lyžováním. V čem by měla spočívat?

Když chcete mít dobré lidi, musíte jim nabídnout celoroční práci a výdělek. Na golfu můžeme přes léto zaměstnat část těch, které potřebujeme na zimu v horách. To je pro nás důležitější než synergie směrem k zákazníkům, i když určitý překryv mezi lyžaři a golfisty asi také najdeme.

AERODROME? LETOS NE

Loni jste na festival Aerodrome navezli hvězdy za téměř sto milionů korun. Jak dopadl konečný účet festivalu?

Byla to mírná plánovaná ztráta. Rozpočet byl tak velký i proto, že J&T Banka slavila dvacet let existence a rozhodla se, že namísto vlastní oslavy zasponzoruje tento festival. Bez toho bychom se určitě tak nerozjeli.

Bude tedy Aerodrome i letos?

Letos nebude, to už jsme odpískali. Chci, aby

byl Aerodrome festivalem výjimečnosti, předloni jsme měli kapelu Linkin Park, loni megaakci v Panenském Týnci. Pro letošek jsem chtěl něco menšího, klidně na jeden den, ale s hvězdou, která tu ještě nebyla. To se nepovedlo zařídit, a dělat festival jen proto, aby se konal další ročník, nechci. Tak se raději připravíme na příští rok s ambicí být zase v něčem extra.

Konkurence v oblasti festivalů je velká: Metro-nome, Rock for People, Colours of Ostrava...

Festivalů je spousta, ale významné jsou možná právě jen ty, které jste jmenoval. Loni jsme s naší akcí ostatním trochu vycucnuli program, i když jsme to tak původně nezamýšleli. S provozovateli velkých festivalů se známe, mám tady v Česku docela velkou firmu na zvukovou a osvětlovací techniku, s níž na ostatních festivalech působíme.

Zlobili se na vás jejich provozovatelé?

Nestěžovali si přímo, zachovali se hrdě, ale myslím, že se trochu zlobili. Třeba lidé kolem Rock for People říkali: to už nás můžete klidně koupit, když kvůli vám za chvíli nebudeme mít koho hrát. A mně v tu chvíli došlo, že jsme to, byť neplánovaně, možná trochu přepískli.

Z obchodního hlediska nás nezajímá samotný golf, ale hotelové resorty s určitou kapacitou a kongresovými možnostmi, které jsou v blízkosti hřišť.

OSUDOVÉ AKCIE

Zřejmě první oficiální zmínka, která se dá dohledat o vašem podnikání, je Ludový investiční fond. Jak jste se ve třidvaceti stal „lidovým investorem“?

Bylo to po kuponové privatizaci, byli jsme mladí a odvážní, měli jsme něco nastudováno a tušili jsme, že je v tom šance. Viděli jsme ostatní fondy: Harvardské, PPF a podobně – tak jsme to také vyzkoušeli.

Kdy a za jakých okolností se vaše cesty propojily se skupinou J&T?

S Peterem Korbačkou jsme byli spolužáci a kamarádi, takže jsme se pustili do akcí společně. A Patrik Tkáč s Ivanem Jakobovičem byli spolužáci dokonce od dětství, založili firmu, a i oni se věnovali akciím. Peter se s nimi poznal v Středisku cenných papírů, pak jsme se seznámili všichni, takže se dá říci, že nás daly dohromady akcie.

V roce 1996 jste vyrazil do Prahy řídit obchodníka s cennými papíry J&T Securities. Stál jste tehdy o působení v Praze, nebo to na vás nějak zbylo?

Delší dobu jsme se stýkali a lidsky si sedli. Dodnes mám velkou úctu k Patriku Tkáčovi, protože on je skutečně skvělá hlava a výborný lídr. Po rozděle-

ní federace se na Slovensku kuponová privatizace zrušila, takže šance pro rozvoj vlastního fondu zmizely. Byl jsem pak na čas zaměstnaný ve VÚB Kupón, který měl ještě z první vlny privatizace hodně aktiv v Česku. A já měl ty české podniky na starosti v roli jakéhosi správce podílů, takže jsem je často navštěvoval. Proto jsem pak oslovil chlapce z J&T s nápadem: pojďme do Čech, já to tam znám... Takže jsem v roce 1996 vyrazil založit českou J&T.

O dva roky později jste koupili někdejší Podnikatelskou banku, čímž se i J&T stala v České republice bankou.

Ptal jsem se tehdy Patrika Tkáče: je tu taková banka, nekoupíme ji? Jasně, kupuj! Tak jsme se o ni začali zajímat, vypracovali záchranný plán, převzali a postupně budovali. Hrdě si myslím, že celá česká část J&T existuje i díky mému tehdejšímu angažmá.

ZÁBAVA, BYZNYS BUDOUCNOSTI

Vedení pražské J&T Banky jste opustil ve stejném roce, kdy jste se začal starat o horský byznys na Slovensku. Souviselo to spolu?

K přesunu zpět na Slovensko mě vedly spíše rodinné důvody. A jak se postupně posouval náš přístup k horským střediskům od investice pro radost k reálnému podnikání, začal jsem se v tom více a více angažovat.

Dnes už je volnočasový byznys vaše hlavní podnikatelská disciplína?

Jednoznačně. A myslím, že má velkou perspektivu. Pracovní doba se zkracuje, lidé mají stále více volného času a v průměru i stále větší příjmy. Už nám nestačí víkendové cesty na chalupu a dětem to, že se půjdou proběhnout na louku za ní. Pokud nechceme, aby děcka seděla jen u obrazovek mobilů, budeme investovat do aktivních společných zážitků. Jsem přesvědčen, že v tomhle je pro příští léta opravdu velká perspektiva.

V posledních letech se množí vaše české aktivity. Nečeká vás další přesun na trasu Bratislava–Praha?

Posledních pět šest let je ten nárůst českého působení patrný jak v mém osobním podnikání, tak ve skupinových aktivitách. Takže je možné, že za dva tři roky, až děti odejdou na vysoké školy, mě tu máte zase zpátky. Líbí se mi, jak to v Praze žije. ■

Rozhovor vznikl pro časopis Reportér

Autor: Robert Čásenký / Foto: Tomáš Binter

Tomáš Čupr si jde půjčit stovky milionů na zvýšení podílu v Rohlíku a expanzi

Zakladatel a hlavní akcionář největšího tuzemského e-shopu s potravinami Rohlík.cz Tomáš Čupr si hodlá půjčit od investorů přes tři čtvrtě miliardy korun. Emisi dluhopisů v předpokládané výši 777 milionů korun mu pomáhá zařizovat J&T Banka.

Peníze hodlá použít na navýšení svého podílu v Rohlíku (ten činí téměř 55%) a na expanzi firmy. Loni se Rohlík poprvé od svého založení v roce 2014 podle něj i podle údajů, které firma prezentuje investorům, dostal do provozního zisku. Společnost už několik let nezveřejňuje účetní závěrku, tedy údaje o svém hospodaření, ve Sběrce listin. Veřejně v minulosti publikovala jen údaje o růstu tržeb.

Loni měla firma podle předběžných neauditovaných čísel obrát 2,5 mi-

liardy korun při provozním zisku EBITDA 25 milionů korun. Další zisk a dynamický růst obrátu plánuje Rohlík i letos. „V tomto roce cílíme na hranici pěti miliard korun obrátu a byl bych zklamán, kdybychom na úrovni provozního zisku EBITDA nepřekonalí 100 milionů korun,“ říká Čupr.

Dluhopisy spojené s Rohlíkem vydává formálně Čuprova společnost Rohlík.cz Finance. Pomocí získaného kapitálu chce doplatit své nedávné navýšení podílu ve firmě a ideálně

získat dalších až 15% akcií podniku. Rohlík.cz spoluvlastní kromě Čupra také fondy Miton a Enern.

Ručení má být zajištěno primárně stávajícím Čuprovým podílem na Rohlíku. Výnos dluhopisu je 6,6% se splatností čtyři roky. V první fázi má emise oslovit kvalifikované investory s minimálním vkladem od tří milionů korun výše. Následně Čupr předpokládá, že po schválení prospektu Českou národní bankou osloví i méně movité zájemce s minimálním možným vkladem 10 tisíc korun. Někdejší zakladatel Slevomatu nebo Dáme Jídlo se navíc zavazuje k tomu, že v případě, že by ztratil vliv na Rohlík, dluhopisy mohou být okamžitě splaceny. „To mě tak víc přitáhne k firmě, minimálně na další čtyři roky,“ dodává šestatřicetiletý podnikatel.

Další vybrané prostředky pak chce firma použít k investicím do automatizace skladů nebo otevření nových trhů včetně případné expanze do zahraničí.

Velkou emisi dluhopisů chystá Čupr v době, kdy se řeší, že jiný nadějný český e-shop, prodejce módy Zoot.cz, bojuje se svými finančními problémy. Jeho představitelé prohlásili, že firma bude muset restrukturalizovat své dluhopisy ve výši asi 230 milionů korun. Rada analytiků zároveň upozorňuje na to, že s očekávaným ochlazením ekonomiky mohou podobné problémy potkat i další firmy. Zejména ty, které nedávno vydávaly své korporátní dluhopisy a měly optimistická očekávání na překlopení svého začínajícího byznysu náročného na investice do zisku. ■

Text vznikl pro Hospodářské noviny, odkud byl převzat.

Popis emitenta

Emitentem dluhopisů je společnost Rohlík.cz Finance a.s. Jediným akcionářem Emitenta je Rohlík.cz investment a.s., ve které je výkonným ředitelem a zároveň 100% vlastníkem Tomáš Čupr.

Rohlík.cz je on-line supermarket s doručením do 120 minut od vytvoření objednávky (jako jediný na českém trhu se zárukou dodávky ten samý den). Sortiment zboží tvoří okolo 13 000 položek od zhruba 350 dodavatelů. Vznikl v roce 2014 a v současné době zaujímá vedoucí postavení na českém trhu. V ČR v současnosti pokrývá osm měst včetně jejich přilehlého okolí a v roce 2019 plánuje expanzi do Budapešti.

Základní parametry

Název dluhopisu
ROHLIK FIN.6,60/23

Emitent
Rohlík.cz Finance a.s.

Administrátor
J&T Banka

Celkový objem emise
777 000 000 Kč, s možností navýšení až na 1 165 500 000 Kč

Jmenovitá hodnota dluhopisu
10 000 Kč, min. investice 3 mil Kč

Úrok
6,60 % p. a.

Splatnost dluhopisů
31. 1. 2023

Lednový efekt jako řemen

Leden je pravým opakem loňského prosince. Trhy a investoři do akcií si usmysleli, že propadů bylo dost a teď pojedeme nahoru! Žádná velká fundamentální změna od prosince nenastala, ale i tak se akcie hřejí na výsluní – rozvinuté trhy od 1. ledna přidávají na indexech okolo +4 až +7 %.

Dobrá, není na trhu tolik obav z růstu úrokových sazeb, zpomalení ekonomik se bere jako fakt, ale není to disaster. Jednání o tarifech mezi USA a Čínou nadále probíhají s tím, že trh je živěn spíše lehce optimistickými zprávami o tom, jak to dopadne. Občas se objeví trochu pesimismu, tak jdeme den dolů, a pak se to zase otočí. Ale to, jak tato jednání dopadnou, je zásadní.

Když dohoda bude, a tarify se sníží, bude to pro trhy jasný signál, že můžeme jít nahoru – pokud firmy doručí solidní čísla za 2018. Když však jednání ztroskotají, akciovému trhu nepomůže ani svěcená voda, natož dobrá čísla jednotlivých firem. To je nadále nejdůležitější faktor pro další vývoj. Vnitřně nějak věřím, že „Doník“ bude chtít ukázat, že se i s Čínou dokáže dohodnout, ale často už mě překvapil. Pokud mu tam nějaký čínský zástupce hne žlučí pořádně, může z toho být ještě polizanice. Tak se nechme překvapit.

Zásadní je vývoj ve vztazích USA a Čína. Bez dohody vlak nejede.

Jestliže jsme psali o brutálním propadu v prosinci, je lednový růst také impozantní, a tak nějaký oddech na trhy přijít může, ať se stane cokoliv. Není proto úplně nejlepší doba jít nyní naplno na long, počkal bych si. Včera po zavření trhu reportoval svá čísla Apple a přes propad prodeje iPhoneu trh ostatní čísla přijal v aftermarketu pozitivně.

JAK TO VIDÍM VE SVĚTĚ

Na americkém trhu jsem v posledních dnech vyprodal pozici na Micronu okolo 39 USD, když pohyb nahoru z prosincových minim byl poměrně rychlý. A to přesto, že vnímám, že cena tohoto papíru by

měla být ještě výše, neustálé hrozby poklesu tržeb z Číny rozhodily nejedním titulem, viz např. Nvidia.

Naopak jsem si těsně před čísly koupil American Airlines, kde by se mohly promítnout lepší náklady v podobě nižší ceny ropy, než se ještě loni na podzim čekalo – samozřejmě s určitým zpožděním. Pro změnu po číslech, kdy Freeport vyklesal lehce nad 10 dolarů, jsem si otevřel long pozici na tomto producentu mědi, který za poslední 3 roky výrazně snížil své zadlužení – ano, je to vlastně taková páka na cenu mědi.

Když se vrátíme do Evropy, musím se zastavit u Voestalpinu. Producent prémiové oceli pro německé automobilky a další sektory, jako je např. energetika či letectví, předvedl za poslední 4 měsíce dva profit warningy, přestože ještě na konci září byl finanční ředitel usměvavý a říkal, že žádné mraky na obzoru nevidí. Chápu, že nás investory trochu lakovat musí, ale že bude polojasno, alespoň naznačit mohl. Pokles akcií Voestalpinu za poslední rok činí –45 %, což mi přijde dost, i když chápu, že rok 2018, resp. jeho začátek, ještě byl téměř růžový. Řada firem snížila doporučení na tento titul, ale i přes snížení výhledu mi přijde Voest Alpine nyní zajímavě naceněný, jsem long a držím. Navíc dividenda 1,4 EUR je zajímavá a udržitelná.

POHLED NA DOMÁCÍ AKCIE

Na domácím trhu je trochu živěji mezi bankami. Erste vyskočila k 800korunové hranici po oznámení výhledu 2018 nad úroveň očekávaného zisku a vyšší dividendy. Přesto obavy z dopadů zavedení sektorové daně v Rumunsku přetrvávají a na trhu se generují i nadále prodejci. Zatím stojím opodál, ale „watchuji to“. Moneta se posunula nad 75 korun, když se spekuluje o možné úpravě transakce Moneta-AirBank-HomeCredit tak, aby měla transakce větší podporu stávajících akcionářů Monety – to vnímám pozitivně!

ČEZ se vyšplhal nad 555 korun. Elektřina se drží na rok 2020 na německém trhu okolo 50 EUR, přesto je to na cenu akcie zoufale málo, když víme, za co má ČEZ na 2019 prodáno. Trh nadále diskontuje cenu akcie rizikem dostavby jádra, resp. zahraniční kupci do toho nejdou tolik, jak by mohli, nebýt této obavy. Přestože jsme si již několikrát řekli, a „ČEZ guru“ nadále všude opakuje, samotný ČEZ se do výstavby ztrátových reaktorů pustit nemůže. Rétorika politických elit je v tomto směru ale tristní, a když k tomu připočteme šéfika společnosti, co zrealizuje svůj bonus přes akcie, ať ČEZ stojí na trhu cokoliv, nemůžeme se současně tristní situaci divit. Je to skoro k pláči. Škoda, že v ČEZu není větší soukromý vlastník, který by se mohl podílet na řízení společnosti.

A CO DÁL?

Máme konec ledna, euforie asi trochu vyprchá, zcela zásadní je vývoj ve vztazích USA a Čína. Jak jsem

řekl, bez dohody vlak, resp. akcie nahoru nepojedou.

Jsem mírný optimista, v portfoliu držím domácí tituly ČEZ a banky i podstřelené CETV, nadále mám i celou pozici RWE, neboť cena elektřiny podle mě musí jít v Německu nahoru kvůli plánu odstavování nejen jaderných bloků, ale postupně i uhelných. To by mělo do budoucna pomoci samozřejmě i ČEZu, proto jsem tento sektor skoro full long. Domácí banky mám kvůli jejich pěkné dividendě. A pak je potřeba trh sledovat. Výsledky přinášejí zajímavé pohyby a pokaždé se nějaká možnost naskytne, teď ještě trefit tu pravou, respektive správný směr. Vždy se to nepovede, ale snad aspoň ve většině případů. ■

Michal Semotan
Portfolio manažer
J&T Investiční
společnost

Ob hektar v stojí m

Před více než
J&T Finance Gro
Kolby a rozšířil
nařském světě
Teď získala ještě v
nákup by už ne
bychom se rozšíř
říká Vlastimil
venstva společn
s tím, že akvizice n
už nejspí

novit vinice milion

rokem koupila skupina
oup moravské vinařství
a tak své aktivity ve vi-
i na Českou republiku.
vinařství Reisten. „Další
byl lepší nebo jiný. Jen
ovali, a to není záměr,“
Nešetřil, člen předsta-
osti J&T Wine Holding
na Moravě v oblasti vín
š nebudou pokračovat.

Vlastimil Nešetřil (43)

Pochází ze Znojma. Vystudoval techniku na VŠB-TU Ostrava a vinařství na Mendelově univerzitě v Brně. V období 2006–2018 zastával vysoké manažerské pozice v J&T Bance. Od roku 2017 řídí společnost J&T Leasing, zároveň je členem představenstva Vinařství Kolby a nyní i jednatelem Vinařství Reisten.

Proč jste se rozhodli vstoupit do byznysu s vínem i v Česku?

Společnost J&T Wine Holding má mimo Česko poměrně velké aktivity týkající se vína. Byla jen otázka času, kdy se to projeví i v České republice. Už jen proto, že tu má sídlo. Koupě vinařství Kolby však nebyla cílená akvizice. Spíš souhra náhod, setkala se aktuální poptávka s nabídkou.

Předpokládám, že jste měli nějaké představy o poloze vinic či umístění vinařství. Je velká náhoda, jestli je Kolby zcela splnilo?

Chtěli jsme top vinice na jižní Moravě, což byla a je z našeho pohledu Pálava. Terroir vinice Kolby u Pouzdřan je však vynikající a u nás unikátní. Je to téměř čtyřicetihektarová viniční trať na svahu otočeném na jihozápad s velmi vhodným podložím pro pěstování révy v blízkosti vodní plochy. Navíc má prakticky jediného majitele. Takže nakonec ano, Kolby představy splnilo.

Měla ona touha získat vinice na Pálavě vliv na koupi dalšího vinařství? Reisten je tam má.

Ano. Když jsme se dozvěděli, že Templářské sklepy hodlají Reisten prodat, začali jsme hned jednat.

Co vše očekáváte od investice do vinařství na Moravě?

Aktivity v Česku jsou jen součástí širší strategie investic do vinařského byznysu ve světě. Vinařství na Moravě stejně tak jako na Slovensku by měla mimo produkci špičkových vín fungovat také jako pojítko s privátními klienty. Víno je vynikající marketingový a vztahový nástroj a je potřeba ho vytěžit.

Znamená to, že uzavřete produkci vinařství světu a zůstane jen pro vaše klienty?

Vůbec ne! Propojení s privátními klienty je jen jedním z pilířů strategie. Vůbec bychom se nechtěli uzavírat světu. Například loni jsme koupili naproti vinařství Kolby v Pouzdřanech pozemek o rozloze pět a půl hektaru. Plánujeme jej využít jako wine resort, kde budou k dispozici jednak naše vína, ale hlavně podmínky pro vinařskou turistiku, agroturistiku, kulturu a relaxaci.

Můžete být konkrétnější?

Koncepce je ještě ve fázi úvah. Naše vize je vytvořit místo pro lidi, kteří chtějí navštívit vinařský kraj. Místo, které bude splňovat vysoké nároky a požadavky na ubytování, výborné jídlo a víno, kulturu, zábavu a další služby, které patří k vinařské turistice. Jsme v centru vinařského dění a Pálava je z obce Pouzdřany na dohled.

V Praze jste již otevřeli winebar Kolby.

Jeho otevřením v Karlíně jsme chtěli vytvořit designový a příjemný prostor, kde budou i v Praze k dispozici vína Kolby a Reisten. Je to v podstatě prodejna a bar dohromady. To se týká i cen. Víno s sebou je za stejnou cenu jako ve vinařství.

V jakém stavu jste vinařství Kolby převzali?

Oba předchozí majitelé udělali obrovský kus práce. První majitel Sazka odkoupil od malých zemědělců vinohrady a vytvořil jednu unikátní téměř čtyřicetihektarovou viniční trať. Ale netlačil příliš na rozvoj obchodu, protože celou produkci udal

takřikajíc do sebe, tedy do Sazky, arény a svým klientům a partnerům.

Další majitel Rosso Steel podstatně investoval do technologií a nové budovy vinařství a zahájil budování distribuce a prodeje. Z mého pohledu trochu podcenil investice do vinohradu, který vyžaduje velkou pozornost a v nejbližší době musí být zahájena postupná obnova jeho značné části. Výsadba je většinou z roku 1984. Části vinice mají poměrně velké výpadky. V sousedství vinice je les a zejména v suchých obdobích docházelo k okusu zvěří a z toho pramenícím škodám jak na révě, tak na sklizni.

To jste již stačili vyřešit?

To je proces na mnohem delší dobu. Zatím jsme oplotili celou vinici a tím eliminovali škody, které způsobovala zvěř. Vinici jsme vyčistili od náletových křovin. Investovali jsme do doplnění vinohradnické mechanizace a do zlepšení stavu půdy, zejména aplikací větších objemů organického hnojiva a ozeleněním meziřadí speciální travní směsí či do zvýšení vododržnosti půdy. Se specialisty průběžně konzultujeme způsob zimního řezu a provádění zelených prací, abychom dosahovali optimální úrody vzhledem ke stavu a stáří vinohradu a k žádanému stylu vína.

Takže největší zásah ve vinici teprve přijde.

Ano. V Kolby aktuálně pěstujeme devět bílých a tři modré odrůdy révy. Některé z nich však nejsou pro tuto lokalitu jednoznačně vhodné. Třeba se Sauvignonem máme ve vinohradě a ve sklepech problém téměř každý

rok. Ve spolupráci se Zahradnickou fakultou Mendelovy univerzity jsme loni zahájili průzkum půdního profilu vinice Kolby. Cílem je získat detailní informace o složení půdy, obsahu živin a určit jednotlivé půdní typy a podtypy. Na tuto analýzu pak naváže stanovení odrůd a podnoží vinné révy, které budou pro dané stanoviště nejvhodnější. Samozřejmě i při zohlednění dalších podmínek, jako jsou expozice svahu, místní klimatické a vodní podmínky. Tento materiál pro nás bude představovat základ pro plánování postupné obnovy vinice Kolby. Její realizace bude určitě znamenat nějaké změny v odrůdové skladbě vinice a ve velikostech ploch, na kterých se jednotlivé odrůdy pěstují. Myslím, že z toho vyjdou nejlépe ryzlinky, burgundy a veltlín.

Víno je vynikající marketingový a vztahový nástroj a je potřeba ho vytěžít.

Nenaruší tak velká obnova vinice chod vinařství?

Samozřejmě že musíme kroky přizpůsobit finanční zátěži – obnovit jeden hektar vinice stojí přibližně jeden milion korun – a chodu vinařství, abychom nezpůsobili citelné finanční výpadky.

Ročník 2018 vyzrál už pod vašim dozorem. Jak dopadl?

Ročník 2018 zatím vypadá velmi nadějně, a to jak do množství, tak do kvality. Zdá se, že jsme vykročili správným směrem. Ročník 2018 byl v mnohých ohledech výjimečný, zda se to odrazí ve víně, ukáže až budoucnost a srovnání s ročníky minulými a následujícími. Na začátku roku 2018 jsme přijali nového, mladého a schopného ředitele Ondřeje Stejskala. Zároveň nám intenzivně konzultačně pomáhá vedoucí Ústavu vinohradnictví a vinařství Mendel docent Mojmir Baroň, se kterým se známe ještě z mých studií vinařství na Mendelově univerzitě. Vedle už zmíněných investic do vinohradu jsme nakoupili také nové šestisetlitré dubové sudy a pracujeme s nimi při výrobě vybraných bílých vín mí-

řících do gastronomie či pro nejnáročnějšího zákazníka.

Odlišíte vizuálně vína z vaší produkce od té předchozí?

Jistě. Vína Kolby se v minulosti vyráběla pouze v jedné produktové řadě, ve stejných lahvích a se stejnými etiketami. To nám nedávalo smysl. Pěstované odrůdy a vyráběná vína nejsou co do kvality a potenciálu srovnatelné. Proto jsme změnil celou koncepci výroby. Od ročníku 2017 produkujeme tři řady vín s jasně odlišitelnou identitou, co se týká obsahu, lahve i etikety. Základní řadu Classic představují mladá svěží ročníková vína pod šroubem, s nižším obsahem alkoholu a s doporučenou spotřebou do jednoho až dvou let. Vyšší řadu Selection – vlajkovou loď vinařství – tvoří plná vína odrůd Ryzlink rýnský, Ryzlink vlašský, Rulandské bílé, Veltlínské zelené a Cabernet Sauvignon, která budeme částečně nebo zcela vyrábět na sudech. V nejvyšší řadě Premium chceme experimentovat s kupážemi a vyrábět z našich vín velká cuvée. Vína řady Selection i Premium budeme lahvovat do lahví burgundského typu s přírodním korkem a necháme jim dostatečný čas na zrání, než je ukážeme klientům.

Situace po převzetí vinařství Reisten byla podobná jako u Kolby?

Na zhodnocení je ještě příliš brzy. Ale jistá podobnost s Kolby tam je patrná. Vinařství jsou přibližně stejně velká, a to jak rozlohou, tak produkovaným množstvím lahví. Podobná je i odrůdová skladba. Pro klienty bude určitě zajímavé porovnat vlašák nebo rýňák z Pouzdřan a z Pálavy.

Vinařství Reisten a Kolby jsou přibližně stejně velká, a to jak rozlohou, tak produkovaným množstvím lahví.

Jak budou Kolby a Reisten fungovat? Spojíte je? Třeba jen částečně, například společným obchodem?

O tom teprve diskutujeme. V každém případě v nejbližší budoucnosti zůstane stav takový, jaký je nyní. Tedy dva samostatné subjekty.

V jaké kondici jsou v současné době tato dvě vinařství z ekonomického hlediska?

V roce 2018 je Reisten v provozním zisku, Kolby v roce 2018 vygenero-

valo provozní ztrátu, která souvisí zejména s realizovanými investicemi a změnami.

Kolik už J&T Wine Holding investoval v Česku do vinařských aktivit? Aktuálně to přesahuje 200 milionů korun.

Kdy počítáte s návratností investice?

Náš pohled na vinařství není čistě tabulkový. Víno v sobě ukrývá výrazný marketingový a vztahový potenciál, který využijeme v dalších obchodních aktivitách. Vinařství musí být samozřejmě zisková. Parametrem, který může mít na velikost zisku značný vliv, je schopnost prodávat vína přímo z vinařství. A na to se budeme v příštích letech hodně soustředit.

Bude expanze do byznysu s vínem na Moravě pokračovat?

Myslím, že ne a že současný stav je naplněním představy. Další nákup by podle mě už nebyl lepší nebo jiný. Jen bychom se rozšiřovali. A to není záměr. Budeme se jistě zaměřovat na podtržení originality a kvality vyráběných vín. ■

Foto E15 Michael Tomeš

Nadace J&T staví Komunikační mosty

Nadace J&T se po celou dobu své existence zabývá systémem péče o ohrožené děti. V rámci svých aktivit spolupracuje s řadou odborníků a organizací přímo z terénu a také zprostředkovává setkání, na nichž lze sdílet příklady dobré praxe. V tom jí pomáhá projekt Komunikační mosty.

Má-li být pomoc účelná, je potřeba znát úspěšné projekty, slepé cesty i nepokrytá místa v systému služeb nejen pro ohrožené rodiny s dětmi. Proto již osm let Nadace J&T realizuje projekt Komunikační mosty, do něhož je nyní zapojeno 161 členů. Každé setkání se za přítomnosti odborníků věnuje určitému tématu a slouží nadaci nejen k získávání informací, ale také jako výstupy pro legislativní změnu. „V minulosti se skupina například vyjadřovala k několika legislativním návrhům ministerstva průmyslu a sociálních věcí či ministerstva školství, které se týkaly zejména transformace systému péče o ohrožené děti včetně novely zákona o sociálně-právní ochraně dětí,“ říká ředitelka nadace Marie Oktábcová.

Poslední odborné setkání bylo věnováno tématu dětské psychiatrie a transformaci psychiatrické péče v Česku. Hlavním hostem byl MUDr. Michal Goetz, Ph.D., z 2. lékařské fakulty Univerzity Karlovy a FN Motol, s nímž Nadace J&T dlouhodobě

spolupracuje. „Rodící se koncept upouští od velkých psychiatrických léčeben a vznikají nová ambulantní zařízení a terénní služby, aby pacientovi mohla být poskytována péče v jeho přirozeném prostředí. Tato myšlenka koresponduje s dlouhodobými cíli nadace,“ vysvětluje volbu tématu Marie Oktábcová. ■

Nadace J&T se v současné době zaměřuje na podporu kampaně 8000 důvodů, k jejímž cílům patří legislativní změna, která má zajistit, aby děti do sedmi let vyrůstaly v rodinném prostředí, nikoliv v ústavěch. Zároveň usiluje o transformaci pobytových zařízení pro starší děti, aby více odpovídala jejich potřebám.

MUDr. Michala Goetze jsme se při této příležitosti zeptali, co se díky reformě psychiatrické péče změní a jaký přínos bude mít tato změna pro dětské pacienty.

Přestože v poznání podstaty duševních poruch a jejich léčby učinila psychiatrie za poslední čtvrtstoletí velké pokroky, systém péče u nás neprošel od 90. let žádnou zásadní proměnou. Pacienti jsou většinou koncentrováni do velkých psychiatrických nemocnic, často dosti vzdálených od regionu, ve kterém žijí. Dále je velmi málo dostupná intenzivnější ambulantní péče, která by umožnila zkrátit doby hospitalizací nebo leckterým z nich předejít.

Jednotlivé resorty, jejichž působnost se nějak dotýká duševního zdraví, nejsou systematicky propojeny, protože chybí národní politika duševního zdraví, která by zahrnovala prevenci, časnou detekci a intervenci, klinickou léčbu a následnou rehabilitaci, jejímž konečným cílem bude znovuzapojení člověka, který prošel či stále prochází duševní nemocí, zpět do života komunity. Jinak řečeno, aby nešlo jen o klinickou remisi, tedy ústup příznaků duševní poruchy, ale o remisi funkční, tedy dosažení maxima původních kompetencí daného člověka.

Reforma zahrnuje několik projektů, které mají tuto situaci postupně začít měnit. Patří sem například projekt deinstitutionalizace, ve kterém jde o změnu systému poskytování služeb péče o duševně nemocné z převážně institucionálního modelu na převážně komunitní způsob, dalším hlavním projektem reformy je zavedení multidisciplinárního přístupu jako základní metody práce s duševně nemocnými. V neposlední řadě budou vznikat i tzv. centra duševního zdraví, která kombinují multidisciplinaritu s komunitním prvkem péče a v určitých případech i s ranou intervencí.

Hlavní myšlenkou reformy tedy je, přinést péči blíže přirozenému prostředí pacientů a překlenout mezirezortní roztržičnost tak, aby se duševně nemocní a jejich rodiny nemuseli sami složitě dožadovat různých odborníků, respektive organizovat si multidisciplinaritu sami, nýbrž aby rovnou pracovali společně psychiatr, psycholog, rodinný terapeut a v případě dětí například speciální pedagog a jiní terapeuti. Hlavním úskalím ovšem je, kde na tyto projekty vzít příslušné odborníky. První centra duševního zdraví pro děti by v rámci pilotního projektu měla vznikat v příštích třech letech, ale komplexní reforma zabere tak dvě dekády.

Chalupeckého cena slaví jubileum. Připravte se na změnu

Jubilejní třicátý ročník prestižní Ceny Jindřicha Chalupeckého odstartoval, v polovině ledna byla zveřejněna jména letošních finalistů. Ačkoli se hlavní oslavy chystají až na příští rok, kdy uplyne 30 let od památného prvního ročníku, již letos se organizační tým v čele s Karinou Kottovou rozhodl pro několik významných změn.

Finalisté:
Comunite Fresca (Dana Balážová, Markéta Filipová, Marie Štindlová), Andreas Gajdošík, Baptiste Charneux, Marie Lukáčová, Pavla Malinová a Alma Lily Rayner

“

Oproti předchozím ročníkům není finalistů pět, ale rovnou šest.

„Porota se rozhodla tentokrát překročit ustálený počet finalistů z pěti na šest, a to nejen vzhledem k celkové kvalitě přihlášených, ale také ve snaze o zastoupení skutečně rozrůzněných uměleckých pozic,“ uvedla šéfka Společnosti Jindřicha Chalupeckého Karina Kottová. „Zároveň vítáme, že letošní výběr finalistů od-

ráží i to, že českou uměleckou scénu spolufornují také umělci jiného než českého původu. Letošní ročník se tak ponese ve jménu různorodosti, a to jak národností finalistů, tak zastoupenými médii, s nimiž autoři pracují, i tématy, která zpracovávají,“ dodala Kottová.

A kdo že letos bude usilovat o nejprestižnější tuzemské ocenění pro výtvarné umělce? Jsou jimi Andreas Gajdošík, Baptiste Charneux, Marie Lukáčová, Pavla Malinová, Alma Lily Raynerová a umělecká skupina Comunite Fresca, kterou tvoří Dana Balážová, Markéta Filipová a Marie Štindlová.

„Skupina letošních finalistek a finalistů odráží naši dlouhodobou snahu, aby Cena Jindřicha Chalu-

peckého nebyla jen potvrzením již zavedených pozic na umělecké scéně, ale aby naopak oceňovala bohatost svébytných přístupů autorek a autorů, jejichž tvorba je nekonvenční, kritická, překračující rámec výtvarného umění. Letošní výběr umělkyň a umělců právě témata, jako jsou diverzita, silně odráží. Dohromady tvoří imaginativní mozaiku postojů, kterým stav současného světa a společnosti není lhostejný,“ komentovala výběr poroty Kottová.

Společná výstavní prezentace finalistů i výstava zahraničního hosta se uskuteční na podzim v Moravské galerii v Brně, laureát CJCH bude společně s vítězem Divácké ceny Českých center tradičně vyhlášen během slavnostního ceremoniálu na přelomu listopadu a prosince. ■

Finalisté Ceny Jindřicha Chalupeckého

Comunite Fresca je skupina tří umělkyň, absolventek brněnské Fakulty výtvarných umění VUT. Jejími členkami jsou Dana Balážová (*1989, Nový Jičín), Markéta Filipová (*1990, Praha) a Marie Štindlová (*1990, Praha). Skupina oživuje techniku fresky, která byla známá již ve starověku, a formálně i obsahově ji posouvá do sféry současného umění.

Andreas Gajdošík (*1992, Brno) je absolventem Ateliéru intermédii na brněnské Fakultě výtvarných umění VUT. Jeho práce spočívá v intervencích do mediální sféry a sociálních sítí, tvorbě mystifikačních softwarů nebo webových stránek.

Baptiste Charneux (*1991, Charleville-Mézières) je francouzský vizuální umělec žijící a pracující v Praze. Je absolventem Národní akademie výtvarných umění v Caen. Vytváří keramické objekty a velkorysé instalace, při jejichž tvorbě se inspirová v architektuře i biologii.

Marie Lukáčová (*1991, Opava) je absolventkou pražské UMPRUM, studovala také na brněnské Fakultě výtvarných umění VUT a Kunstakademie Mainz v Německu. Je jednou ze tří zakladatelek feministické skupiny Čtvrtá vlna. Pracuje především v médiu videa a videoinstalace.

Pavla Malinová (*1985, Vsetín) je absolventkou Fakulty umění Ostravské univerzity v ateliéru malby. Je figurální malířkou, přičemž ve své tvorbě pracuje se současnou i archetypální symbolikou, mužským a ženským principem, osobním romantismem v postfaktické době.

Alma Lily Raynerová (*1984, Tel Aviv) je původem izraelská umělkyně a aktivistka žijící v Praze. Je absolventkou pražské Akademie výtvarných umění, studovala také na UMPRUM a pražské FAMU. Její práce se zabývá sociopolitickými tématy spojenými s otázkou genderu, traumatu a neviditelných forem násilí. Rayner pracuje s různými digitálními médii, audiovizuálním „zbytkovým materiálem“ a textem nebo mluveným slovem.

Tipy na výstavy

Od Rubense po Makarta

Albertina, Vídeň, od 16. 2. do 10. 6.

Šlechtický rod Lichtenštejnů v poslední době čeří vody a emoce. Mnohdy zbytečně. To však neplatí o jejich bohaté umělecké sbírce, jejíž klenoty můžete obdivovat ve vídeňské Albertině. Výstava Od Rubense po Makarta startuje 16. února a potrvá do 10. června. Termín výstavy není náhodný. Letos to totiž je přesně 300 let od rozhodnutí přesunout hlavní panství rodu právě z Vídně do Vaduzu, kde slovatný rod žije dodnes. ■

We Will Not Change Our Show

Dům umění, Brno, od 6. 2. do 24. 3.

Výstava je mezinárodní skupinový projekt dvou kurátorů a několika českých i zahraničních umělců, které spojuje práce s LGBT tematikou a genderovou problematikou. Cílem je představit a studovat problematiku svobody uměleckého vyjádření, svobody slova, utajení, skrytosti a otevřenosti z pozice LGBT. Kurátoři i vybraní autoři jsou přesvědčeni, že právě v této době je potřeba pomoci umění vyjadřovat politické přesvědčení a hájit uměleckou svobodu. Těšit se můžete na tvorbu Veroniky Šrek Bromové, Rubena Montiniho, Kateřiny Olivové či Karola Radziszewského. ■

Sonda 1 – Příběh slovenského (post)konceptuálního umění

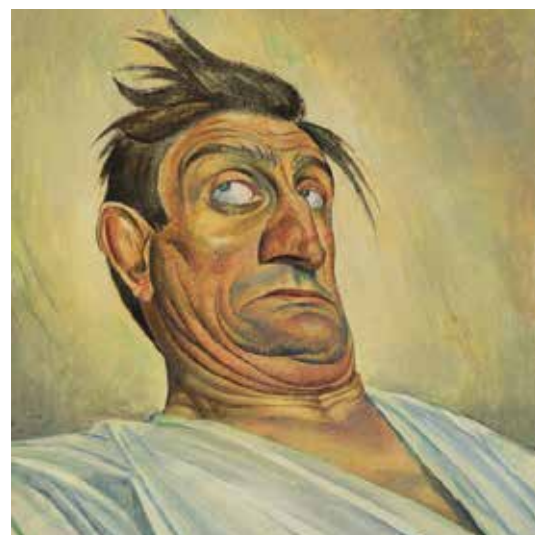
Dům U Kamenného zvonu, Praha, do 24. 3.

Výstava se zaměřuje na vznik a vývoj slovenského umění v uplynulých padesáti letech, tedy od neoficiální scény 60. let 20. století až po legální výtvarnou platformu po roce 1989. Prostřednictvím tvorby dvou generací umělců jako Cyril Blažo, Stano Filko, Petra Feriancová či Viktor Frešo představuje jednotlivé podoby konceptuálního výtvarného jazyka, jak jej v kontextu doby utvářela měnící se nová estetická kritéria se svými specifickými projevy. ■

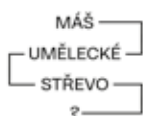
Umění Výmarské republiky

Tate Modern, Londýn, do 14. 7.

Německá meziválečná avantgarda patří k tomu nejzajímavějšímu, co světové umění 20. století nabízí. Londýnská Tate Modern si to uvědomuje a dala prostor autorům, jako jsou Otto Dix, George Grosz, Albert Birkle či Jeanne Mammenová. Název výstavy zní Magický realismus, což je termín v současnosti používaný především v souvislosti s latinoamerickou literaturou druhé poloviny minulého století. Původně jej však použil německý umělec a kritik Franz Roh právě v souvislosti s tehdejší výmarským uměním. ■

J&T Banka, a. s. je partnerem:

Česká filharmonie

Společnost
Jindřicha
Chalupeckého

MORAVSKÁ
GALERIE

CENA
OSKÁRA
ČEPANA

SLOVENSKÉ
CENTRUM
DIZAJNU
LOGO

V Galerii Rudolfinum vystavuje slavný americký režisér, kameraman a výtvarník Arthur Jafa. Výrazný vizuální umělec, který si skládá názor na svět z útržků knih, časopisů a videí, přitom v exkluzivním rozhovoru pro J&T Banku říká, že „být umělcem se mu vlastně stalo“.

Arthur Jafa: Být umělcem se mi vlastně stalo

Je letošní návštěva Prahy vaše úplně první?

Ano. Ačkoliv, počkejte, jak se to vezme. Doopravdy jsem tady podruhé, ale poprvé pořádně. Myšleno déle než na otočku. Ani tak jsem ale ještě neměl čas rozhlédnout se kolem. Proto už teď říkám, že se rozhodně vrátím.

Co jste slyšel o Praze?

Spoustu pěkných věcí. I když už je to docela dávno. Když moje dcera před deseti lety dokončila univerzitu, rozhodla se s nejlepší kamarádkou strávit nějaký čas v Evropě. Nakonec zůstaly víc než rok. Byly v Londýně a z Londýna mi pak volala, že jedou do Prahy. Londýn jsem samozřejmě znal, ale Praha? „Praha,“ řekl jsem, „co tam je zajímavého?“ Od té doby mi volala pořád s něčím. Jak je to nádherné město, památky, jak je tady dobrá zábava, dobře se tady pije a žije. Nevím, jestli to platí dodnes,

ale tehdy Praha platila za perfektní kombinaci krásného místa, kde jste si navíc mohli s málem peněz dost dovolit.

S výsledkem musím být spokojený hlavně já sám.

Byl to váš sen přivést svou tvorbu právě sem? A máte nějaké místo, o kterém v souvislosti s prezentací své tvorby sníte?

Víte, já o své práci takto nepřemýšlím. Nedělám ji s úmyslem přivést ji do určité země nebo vystavovat ve vysněné galerii. Mám rád, co dělám.

Užívám si proces tvorby a dělám všechno proto, abych byl s výsledkem spokojený hlavně já sám. Ale jak moje tvorba zarezonuje s publikem nebo kam všude se dostane, to nechávám osudu. Kolikrát mě to samotného překvapuje, protože svým dílům nedělám žádné velké promo. Například jsem doufal, že by na mou tvorbu mohli reagovat černoši. Ale že to bude v takovém měřítku? Že se přidají i běloši? A nejen ti američtí, ale i lidé v Evropě? To je překvapení.

Promiňte, ale to nezní zrovna jako návod, jak být úspěšným umělcem.

Já vím! Taky abych řekl pravdu, nepřemýšlím příliš ani o tom, jak si diváci nebo média moji tvorbu vykládají. Kolikrát se mě novináři ptají, a pokládají opravdu sofistikované otázky, co znamená to či ono, jaký význam tomu mají přisoudit a co přesně v mém umění mají vidět. A víte, že já upřímně nevím, co na to

říkat? Nevím, protože jsem toho názoru, že umění je hlavně o tom, aby se člověk při pohledu na ně opřel o své pocity, emoce a na základě nich si udělal názor. Kolikrát už jsem si říkal, že interpretace, kterou v mé práci vidí média nebo někteří lidé, je často přehnaná a rozhodně odlišná od toho, jak se na výsledek dívám já.

V dětství jste sestavoval dohromady různé kousky obrázkových knížek, které jste pak interpretoval přátelům. Později jste k tomu přidal stříh a kameru. Je vaše dnešní práce výrazně odlišná od toho, čím jste se bavil jako kluk?

Zajímavé, že se na to ptáte, protože mně to přijde podobné. Tenkrát jsem dával dohromady obrázky, které v mé mysli reprezentovaly nějaký diskurz, a ty jsem pak podrobněji vysvětloval v komentáři. Od té doby se moje vyjadřovací forma změnila. Už to nejsou jen výstřižky, ale způ-

Americký režisér, kameraman a výtvarník je uznávaný tvůrce videoartu a performancí. Ve svém díle se zaměřuje na historii černošského národa ve Spojených státech a na afroamerickou identitu. Nebojí se konfrontace, která vyvolává rozporuplné emoce. Arthur Jafa je známý také spoluprací s Beyoncé a její sestrou Solange. Podílel se i na posledním filmu Stanleyho Kubricka Eyes Wide Shut.

jsem nezačínal svou tvorbu s tím, že bych si řekl: „Tak, Arthure, teď je čas, aby ses nějak postavil k problému policejního násilí na černoších.“ V průběhu času ke mně prostě přišly věci na toto téma, které mě zaujaly. A já jsem se rozhodl je vzít, pospojovat a prezentovat. Původně jsem výsledek chtěl dát na YouTube, ale přátelé mě přesvědčili, že na YouTube je to škoda, že to má větší potenciál.

“

Vystoupí písmena A, J a heuréka, vždyť to jsou moje iniciály, to jsem já.

Připadáte si vůbec jako umělec?

Objektivně ano, protože jako umělec si tady s vámi teď povídám. Ale vnitřně? Emočně? To nevím. Přemýšlel jsem o tom zrovna včera, kdy jsem seděl v taxíku, a protože jsem nemusel řídit, měl jsem takový ten moment, kdy člověk kouká do blba a nepřemýšlí vůbec o ničem. No a jak tak hledím kolem, na ty silnice, ulice, plakáty, nápisy, najednou na mě doslova vystoupí písmena A, J a heuréka, v ten moment mi to došlo: vždyť to jsou moje iniciály, to jsem já! Rád říkám, že moje umělecká dráha je taková forrestogumpovská. Víte, jak to myslím? Být umělcem se mi prostě stalo.

Ani jako kluk, když jste vystříhoval ty obrázky z knih, jste umělcem být nechtěl?

Vůbec ne. Tedy takto: nefantazíroval jsem o tom. Vždycky jsem byl kreativní. Ale kreativita a umění, to jsou pro mě dva odlišné světy. Kreativita je svobodná, umění už s sebou nese jistou zátěž. Můj táta vždycky říkal, že jsem mimořádně tvrdohlavý, že se neumím podřídít světu a dělám si, co chci. Taky říkal, že jsem měl být profesionální tenista. Tenis mi šel, ale mě vždycky víc bavil fotbal. A protože jsem tak tvrdohlavý, hrával jsem fotbal. Nebyl jsem nejhorší, ale nečekala mě ani žádná zářná budoucnost fotbalového profesionála. Hrál jsem, protože mě to bavilo. S kreativitou to mám podobně. Vždycky mě bavilo tvořit, pořád mám sny, nápady, ideje, které mě těší rozvíjet. Ale zřejmě mám v této oblasti evidentně větší předpoklady než ve fotbale, takže jsem umělcem. Z kreativního vyžití jsem nadšený. Ovšem ten humbuk kolem umění pro mě není. Ale pozor, ať mě čtenáři nepochopí špatně. Samozřejmě že mám radost z úspěchu a že moje věci lidem baví. O tom snad nikdo nepochybuje.

Kdo je váš oblíbený umělec, ať se věnuje jakémukoliv žánru?

Baví mě spousta lidí. Ale myslím, že Miles Davis stojí tak trochu nade všemi. A jestli můžu zmínit ještě jedno jméno, tak Marcel Duchamp. Jeho práci miluju.

Máte dvě děti, dceru a syna. Podědil někdo z nich umělecké sklony?

Obě moje děti mají maminky umělkyně a obě tím pádem vyrostly de facto v uměleckém světě. Syn je velmi kreativní, baví ho animace kolem počítačových her. Ale umění bych tomu neříkal. Moje dcera má maminku filmařku, ale umělecké sklony nepochytila vůbec. Je byznysmenka. ■

sob mé práce zůstává pořád stejný. Sbíráám útržky věcí, které mě osloví, většinou tím, že mi přijdou velice znepokojivé. Dávám si je do souboru, a když cítím, že už je jich hodně, když už soubor skoro přetéká nekonečným množstvím fragmentů, prostě je propojím dohromady. Věci v souboru edituju velmi minimálně a po pravdě příliš nehlobám ani nad koncepcí. Jde zkrátka o nápadité propojení věcí, které mě z nějakého důvodu zaujaly. Nedávám divákovi žádné závěry, ale nechávám na něm, co si z mé práce nakonec odnese.

Možná abych to přiblížil ještě konkrétněji. Řekněme, že mám soubor, ve kterém je opravdu velká spousta materiálu. A najednou bum, slyším někde písničku od Kanye Westa. Pozorně poslouchám a říkám si, aha, na té něco je, tak ji připojím, protože tuším, že by se k posbíraným věcem hodila. Anebo ještě jinak. Nikdy

Výstava v Rudolfinu

Vůbec první výstava Arthura Jafa v České republice je v Galerii Rudolfinum díky J&T Bance k vidění zdarma, a to až do 31. března. V Praze si mimo jiné můžete prohlédnout Jafova klíčová díla: osmi minutové video APEX, ve kterém se střídají stovky obrazů objektů, lidí a událostí a také o minutu kratší Love is the Message, The Message is Death. Jde o video poskládané ze záběrů z koncertů, pochodů, policejních zásahů nebo scén z YouTube, které Jafa sestříhal na hudbu skladby Ultralight Beam od Kanye Westa inspirovanou gospely.

FOTOGRAFIE LONI BYLY V KURZU

Vedle modernistických maleb a starých knih se loňským sběratelským hitem staly také fotografie. A jejich ceny se vyšplhaly pořádně vysoko. Podle odborného serveru ArtPlus se celková cena desítky nejdražších fotografií loňského roku vyšplhala k částce 4 miliony korun. Nejdražším snímkem loňského roku se stal Drtikolův vrcholný akt Composition z roku 1929, který na říjnové aukci společnosti Adolf Loos Apartment and Gallery vystoupal z necelého půl milionu na téměř 1,6 milionu korun. ■

MILIONOVÉ SPOJENÍ CATHERINE DENEUVEOVÉ A YSL

Více než milion dolarů vynesla napjatě očekávaná aukce oblečení, které pro proslulou francouzskou herečku Catherine Deneuveovou navrhl neméně slavný Yves Saint Laurent. Jejich přátelství trvalo více než půl století a blond kráska Saint Laurenta v žertu označila za svůj nejkrásnější milostný román. Aukce se uskutečnila v pařížské pobočce Sotheby's v rámci Haute Couture Fashion Weeku. Desítky položek se následně prodaly v online aukci trvající až do 30. ledna. ■

START VE VELKÉM STYLU

Notářský zápis z Husových dob, František Kupka nebo hvězda loňského roku Josef Šíma. To jsou některé z hlavních lákadel první letošní aukce společnosti 1. Art Consulting, která se uskuteční 24. února v pražském Topičově salonu na Národní třídě. V nabídce je téměř 200 položek, které představují reprezentativní průřez především tuzemskou tvorbou 20. století. Nejvyšší vyvolávací cenu má obraz Josefa Šímy Ostrovy (olej na plátně z roku 1961), který se začne dražit za částku 6,9 milionu korun. ■

POTVRZENO: ROK 2018 BYL PRO TRH S UMĚNÍM SKVĚLÝ

1,15 miliardy korun. Tolik především čeští a slovenští sběratelé utratili za umělecká díla na loňských tuzemských aukcích. Informaci potvrdil šéfredaktor serveru Artplus Jan Skřivánek, který se českým trhem s uměním dlouhodobě zabývá. „Vyšší obrat český trh s uměním vykazoval jen v letech 2017 a 2016. Meziročně trh poklesl o 270 milionů korun, tedy o necelou pětinu,“ prozradil Skřivánek, který výsledek označil za očekávaný. „Spíše než pokles cen tyto výsledky odrážejí slabší nabídku, zejména pokud jde o díla s mnohamilionovým potenciálem,“ vysvětluje loňskou statistiku odborník. Nejdražším dílem roku se stal obraz Josefa Šímy Ml z roku 1927, který se na říjnové aukci společnosti 1. Art Consulting prodal za více než 36 milionů korun. ■

APLIKACE DOBÝVAJÍ TRH S UMĚNÍM

Mysleli jste si, že trh s uměním se odehrává výlučně ve starých krásných palácích a technologické inovace se mu zcela vyhýbají? Opak je pravdou. Téměř každý měsíc se objeví nějaká novinka, která prodej umění zase trochu pevněji ukotví v digitálním světě. Letos například aukční společnost Christie's spustila sérii podcastů věnovanou tomu, jak správně nakupovat umění a budovat sbírku. Ještě zajímavější jsou takzvané virtuální showrooms, které provozují někteří z nejslavnějších prodejců umění včetně Davida Zwirnera či Larryho Gagosiana. ■

S klubem Magnus do Liberce

V Liberci na vás čeká lyžařský areál, spousta upravených běžeckých stop, vynikající restaurace a kvalitní hotely. A také výhled na Ještěd, který se nikdy neomrzí. Pokud se sem chystáte už na jarní prázdniny, nezapomeňte využít své Magnus body.

Jestliže počasí nepřeje lyžování, zajděte se podívat do rodného domu Ferdinanda Porscheho, který projektoval legendární lidový automobil Volkswagen 1200 zvaný Brouk a jenž rozjetím nové automobilky ve Wolfsburgu postavil na kola téměř celý svět.

Interiér domu představuje netradiční galerii, jejímž ústředním exponátem je vůz nazvaný Semper Vivus, česky „stále živý“. Podle popisku to je první v praxi použitelné auto na světě s plně hybridním pohonem, které bylo představeno v roce 1900. Je to sice „jen“ replika, ovšem provozuschopná. Čtyři vitríny pak prezentují historické milníky konstrukčního a inženýrského umu – od prvních nástrojů až po vynálezy, které se uplatní v blízké budoucnosti. Zvláštní pozornost je věnována regionu Čech a bohaté tradici, kterou v oblasti technického vývoje máme.

KDE SE UBYTOVAT

Wellness Hotel Babylon

Wellness Hotel Babylon nabízí ubytování v centru Liberce a je součástí zábavního komplexu Centrum Babylon, do kterého patří Aquapark, Wellness centrum, IQpark a Lunapark. Vstup do Aquaparku, IQparku a Lunaparku mají hotelo- ví hosté již v ceně pobytu.

Voucher na pobytový balíček To se bude líbit na 1 noc pro dvě dospělé osoby a dvě děti v termínu do 20. 12. v hodnotě 5 536 Kč získáte se slevou 48 %, a to za 11 520 bodů.

Clarion Grandhotelu Zlatý Lev****

Hotel slouží svým hostům již od roku 1906, kdy jej u příležitosti česko-německé výstavy slavnostně uvedl do provozu rakousko-uherský císař František Josef I. Umístěn je v parkové zóně města Liberce, v jeho historické části v sousedství libereckého zámku.

Voucher na pobytový balíček Wellness víkend Superior pro dvě osoby na 2 noci v termínu do 20. 12. v hodnotě 4 796 Kč můžete mít se slevou 15 % za 16 300 bodů.

KAM ZA ZÁBAVOU

Science centrum iQLANDIA

Centrum iQLANDIA si na jarní prázdniny na-

chystalo program od rána do večera. Denně od 1. 2. do 16. 3. od 14.00 a od 15.00 můžete do laboratoří přijít zkoumat vybrané prvky periodické tabulky a odhalovat jejich tajemství. Workshop se koná u příležitosti oslav 150. výročí Mendělejevovy periodické tabulky prvků a je zdarma v rámci vstupného do expozic. Kapacita je však omezena, proto si vyzvedněte rezervační vstupenky u pokladny. Po celou dobu jarních prázdnin můžete v centru narazit na KosmiQa – maskota, který se s vámi rád vyfotí kdekoliv v centru, kde na něj zrovna narazíte – třeba u hvězdného tunelu, vodní fontány nebo na simulátoru zemětřesení.

Rodinné vstupné (2 dospělí a 2 děti do 15 let) do science centra iQLANDIA v hodnotě 670 Kč obdržíte za 2 144 bodů. Sleva činí 20 %.

POŘÁD JE NA CO SE TĚŠIT.

TENIS.

29. 4. – 4. 5.

BEACHVOLEJBAL.

29. 5. – 2. 6.

PARKUR.

19. 6. – 23. 6.

VÝNOSY

PO CELÝ ROK.

J&T BANKA
PRAGUE
OPEN

J&T BANKA
OSTRAVA
— OPEN —

J&T BANKA